

LETO XXX
AVGUST
1981

STE ŽE SLIŠALI o takoimenovanem "tiskarskem škratu"? Vsakemu uredniku (in včasih tudi upravniku) se smeje iz že tiskanih strani: v napakah, ki bi jih moral opaziti pri korekturi, pa so ušle očem, "ker je tiskarski škrtat sedel na njih", kot pravimo. Dejstvo je, da še ni bilo ene knjige tiskane na svetu, ki bi bila brez napake, kaj šele periodičnega tiska, ki mu ne damo toliko pažnje kot pa kaki knjižni izdaji.

Entnični tisk ima še ta nedostatek, da je pač v tujem jeziku. Naše MISLI na primer v vseh tridesetih letih obstoja ni še nikdar imel v rokah stavec, ki bi znal slovensko. En vzrok več, da napak kar mrgoli.

Najhujše so napake v besedah, ki samo zaradi ene napačne črke ali zamenjave dajo besedi drug smisel. Ali pa napake v letnicah. V zadnji številki je takoj v prvi vrsti uvodnega članka letnica za stoletje mlajša (1948 namesto 1848), pokojni Milan Hreščak (str. 173) pa naj bi bil rojen deset let po poroki (1940 namesto 1904). Prosim oprščenja!

Tiskarskega škrtata sem hotel bralcem danes omeniti, da bodo lažje razumeli in prenašali naše tiskovne napake. Saj večkrat dobim v pismih kaj tudi o tem: včasih pritožbe, včasih zbadljive opombe, včasih pa tudi užaljenost (če je tiskarski škrtat spalil priimek ali pa spremenil številko pri daru)... Zlasti zadnjim na znanje: Noben urednik ne bo NAMERNO kvaril svojega lista, zato naj mu nihče ne pripisuje, da je "nalašč tako napisal"... Je pa pri vsaki izdaji MISLI toliko dejavnikov, nad katerimi ni kontrole.

— Urednik in upravnik

K SLIKI NA PLATNICAH: Sveta Trojica v Slov. gor. (zdaj Gradišče).

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v cenah knjig ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena I. dela \$7.-, II. dela \$8.50.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi. Zepna izdaja. Cena \$8.-

SHEPHERD OF THE WILDERNESS. — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena dva dolarja.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena dva dolarja.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena \$13.60.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM. in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig \$40.- (Posamezne knjige: prva \$7.-, druga \$9.-, tretja \$28.-).

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni.) — Cena vsem trem delom \$10.-

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini, stane vezana \$4.—, nevezana pa \$3.— in je vredna branja.

HOJA ZA KRISTUSOM (nesmrtni spisi Tomaža Kempčana v obliki molitvenika). Cena \$5.— vezani knjigi.

MATI, DOMOVINA, BOG (Pesmi Ludvika Ceglarja) — Cena \$2.-.

POPOTNIKI (Najnovejši roman, ki je izšel v izseljenstvu, napisal Aleksej Goriški). 456 strani. — Cena \$10.-.

V ROGU LEŽIMO POBITI (napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev v letu 1945) — cena dva dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharških dogodkih v letu 1945) — cena dva dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA — 1., 2., 3., in 4. zvezek (zbral dr. Filip Žakelj). Vsaka knjiga po štiri dolarje.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI (Siena Blažič) — Cena \$2.—

misli

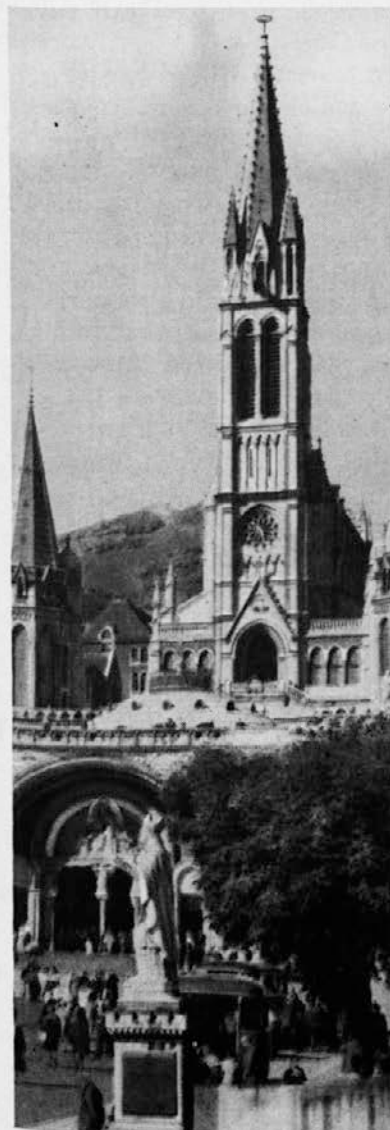
(THOUGHTS) Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji • Ustanovljen leta 1952 • Izdajajo slovenski frančiškani • Urejuje in upravlja Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — Telefon: (03) 861 7787 • Naslov MISLI: P.O. Box 197, Kew, Vic. 3101 • Letna naročnina \$5.- se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$8.-, letalsko s posebnim dogovorom) • Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. • Stava: Polyprint (Vic.) Pty. Ltd., 1 Dods Street, Brunswick, Vic. 3056 - Tisk: Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3065.

VSEBINA • Ob kongresu — stran 193 • Trpiš? — C.L. — stran 194 • Tudi mladi grade bodočnost — stran 195 • Zakaj je Bog ustvaril svet? — H. Stinger v "Nedelji" — stran 196 • Seminar etničnih knjižničarjev — A.L.C. — stran 197 • Naša mala — črtica — Peter Rosegger — stran 198 • Slovenski ljudski plesi — Marijan Marolt — stran 200 • Kaj pravite? — Junaki ali samomorilci? — stran 202 • P. Bazilij tipka . . . — stran 204 • Izpod Triglava — stran 206 • Nič izrednega — in vendar izredno . . . — stran 208 • Izpod sydneyskih stolpov — p. Valerijan — stran 210 • Odprto pismo vodstvu slovenskih radijskih oddaj na 4EB — p. Valerijan — stran 211 • Vozniki — povest-nadaljevanje 23 — F. Grivški — stran 212 • Naše nabirke — stran 212 • Naš kažipot — stran 214 • Vaši otroci . . . — K. Gibran — stran 215 • Hamerjev poslovilni večer — A.L.C. — stran 216 • Z vseh vetrov — stran 218 • Kotiček naših mladih — stran 220 • Križem avstralske Slovenije — stran 221 • Temu se smejejo doma . . . — stran 224

BOŽJE

misli
IN
ČLOVEŠKE

LETNIK 30 — ŠT. 8
AVGUST 1981

OB KONGRESU

ZA NAMI je 42. svetovni evharistični kongres, za katerega je bil tokrat izbran Lurd, francoski kraj Marijinih prikazovanj pred več kot sto leti in kraj dolge dobe romanj iz vseh delov sveta, kraj številnih čudežev. Zanimivost pri tem je, da se mnogi lurški čudeži zgodijo med blagoslovom bolnikov z Najsvetejšim. Kakor bi nam Marija hotela na ta način posebej povedati, da se zbirajmo zapno okrog njenega Sina v presveti Evharistiji. Že iz tega vidika je bil kraj letošnjega kongresa posrečeno izbran in je dobil svoj poudarek ob Marijini roki, vodeči k Jezusu.

Geslo kongresa se je glasilo: JEZUS KRISTUS — KRUH, KI SE LOMI ZA NOVI SVET! Tak je bil tudi naslov pripravljalne listine, ki je izšla sredi junija. Govori o pomenu Evharistije za današnjega človeka in kristjana.

Za svojega namestnika na kongresu je papež Janez Pavel II. izbral kardinala Bernardina Gantina, ki je po rodu Afrikanec in črne polti. Prej je bil nadškof v Cotonouju, prestolnici afriške države Benin (bivši Dahomey), zdaj pa je član rimske kurije, kjer vodi papeško komisijo "Pravičnost in mir" ter papeški svet za dobrodelnost "Cor unum". Vemo, da se je papež nameraval tudi osebno udeležiti vsaj zaključka kongresa. To mu je žal preprečil atentat s svojimi posledicami, ki so zahtevale, da je bil ob dnevih kongresa ponovno v bolnišnici.

Papež je za nedeljo med kongresom (19. julija) rekordiral dvanajstminutni govor, ki vsebuje obilo lepih misli. Povedal je, da prav v Evharistiji "najde božje utelešenje svojo končno pomembnost". Evharistija je "krona na tej Jezusovi poti do človeka, na kateri je slekel privilegije Boga, da je sprejel nase pogoje služabnika vsem. Kot tak se je postavil ob slehernega izmed nas kot naš brat. Na koncu je podaril sebe kot hrano in pijačo naši duši na njeni duhovni poti skozi čas".

Črni kardinal Gantin,
papeški legat na kongresu.
Kongresni znak.

Papež nadaljuje: "Seveda, kristjan ne more pričakovati v Evharistiji dokončne odgovore na sleherno vprašanje njegovega osebnega, družinskega, družbenega, občestvenega, ekonomskega in političnega življenja. Toda udeležba 'Gospodove mize' se vselej naravnost dotakne zavesti dobrega in zlega; to pa kristjanu predoči njegovo lastno odgovornost do oseb blizu in daleč, do sveta okrog njega. Obhajilo z 'lomljenjem Kruha' nudi slehernemu izmed nas nalogo, da h graditvi 'novega sveta' doprinese svoje..."

Tudi v pismu svojemu kongresnemu legatu kardinalu Gantinu je papež poudaril, da "Evharistija združuje ljudi z Bogom in med seboj". Izrazil je željo, naj nam Evharistija pomaga "odkriti v sebi novo ljubezen do Boga in novo vez bratske bližine enega z drugim". Zatrdil je, da je "resnična obnova duhovna in nadnaravna. Prav ta Zakrament neizrečne božje ljubezni ljudi takorekoč znova ustvarja in obnavlja v mistični navzočnosti, zveličavni milosti in razsvetljujočem nauku Kristusa Odrašenika".

Skoraj kot v dokaz tega združenja človeštva v Bogu preko svete Evharistije je črni kardinal-legat v svojem govoru na kongresu omenil: Pred kakimi stodvajsetimi leti so prvi misijonarji, povečini francoskega rodu, prinesli Kristusovo veselo oznanilo v Benin, njegovo afriško rodno deželo. Tam so 'lomili Kruh', Stvarnika, 'novega človeka' v mladih porajajočih se Cerkvah. V zameno za njih misijonske trude pa danes prihaja on kot sin afriške dežele na ta kongres 'lomljenja Kruha', prihaja celo v imenu vesoljnega pastirja... Res čudovita vidna povezava, ki ob božjem Kruhu združuje vernike vsega sveta ne glede na čas, deželo in raso. Dela jih brate ob istem velikem Bratu Kristusu.

Ob misli na Evharistijo se moremo in moramo tudi mi znova poživiti. Tudi nas vse naj Evharistija tesno združuje z Bogom in med seboj!

Če trpiš
in trpljenje tvoje ovira vsako delovanje,
spomni se daritve.

V daritvi Jezus — včeraj kakor danes, ne dela ne pridiguje;
v ljubezni se žrtvuje.

V življenju
lahko naredili bi veliko, izrekli mnogo:
vendar glas bolečine, neslišen in neznan ljudem, v bolečini,
darovani iz ljubezni, je najmočnejši klic;
klic, ki prodre nebo.

Trpiš?

C. L.

Če trpiš,
izlij bolečino v Njegovo, daruj svojo daritev.
Če te svet ne razume, ne bodi nemiren;
razumeli te bodo: Jezus, Marija, svetniki. Z njimi živi,
pusti teči svojo kri v prid ljudstva.
Kakor On! Daritev!
Prevelika, da bi jo razumeli!
Njegova, naša daritev.

Tudi mladi grade bodočnost

Ob koncu evropskega šolskega leta je bil pisan ta članek in našel sem ga v verskem tedniku "Družina." Misli so vredne ponatisa in — našega razmišljanja.

VESELE maturantske sprevede so mimoidoči spremljali z mešanimi občutki. Nekaterim je obraz zasenčila tiha žalost nad mladostjo, ki je zdavnaj zatonila, drugi so se smehljali norčijam, tretji pa spet vihali nosove nad pokvarjenostjo današnje mladine. Iz vseh treh odzivov se zrcali razmerje med mladimi in strimi, generacijski konflikt, kakor ga nekateri učeno imenujejo.

Nihanju napetosti med rodovi se najbrž nikoli ne bomo mogli izogniti, prav gotovo pa se lahko izognemo neljubim posledicam, ki jih utegne povzročiti zaostrovanje teh napetosti. Še več. Prepričani smo, da je umerjena napetost lahko koristna, vsaj dokler jo imamo v oblasti. Električna energija tudi obstaja v napetosti med pozitivnim in negativnim polom. Če jo pravilno usmerjamo, se izkaže za zelo koristnega pomočnika, ob zlorabi pa pride do kratkega stika in ves sistem se lahko poruši.

Nimamo namena razglabljanja o psihičnih, miselnih ali gospodarskih razlogih napetosti med starimi in mladimi. Naj to delajo ljudje, ki so za to poklicani. V tem-kratkekm zapisu bi se radi ustavili ob nekaterih krščanskih postavkah, ki ležijo čisto nekje na dnu temeljev zdravih odnosov med starimi in mladimi.

Kršćanstvo je s svojim naukom o popolni enakosti vseh ljudi pred Bogom vneslo nekatere spremembe tudi v odnose med starši in otroki, med starimi in mladimi. V judovski tradiciji sicer nikjer ne moremo govoriti o zapostavljanju enih ali drugih, saj so bili otroci v družini blagoslov; po drugi strani pa v stari zavezi prav pogosto beremo poziv k "spoštovanju sive glave". Star človek je bil v judovski skupnosti deležen vse pozornosti in spoštovanja. Tega sedaj ni mogoče opaziti v

modernih judovskih družinah, pač pa so iskreno spoštovanje do starosti ohranili arabski prebivalci Bližnjega vzhoda. Zahod je podlegel merilom rastoče indutrijalizacije in je začel človeka vrednotiti po njegovi produktivnosti, zato je razumljivo, da je star človek marsikje izgubil mesto v družbi, ki bi mu šlo zaradi njegovih življenjskih izkušenj in končno tudi zaradi minulega dela, če že uporabljamo gospodarsko govorico.

Osnovno križišče mladih in starih rodov je družina. Če se razmerja med generacijami ne bodo uredila v družini, potem bo bolehalo tudi družba. "Družina je neke vrste šola za bogatitev človečnosti", so zapisali koncilski očetje v listini o Cerkvah v sedanjem svetu. "Naloga staršev je, da mlajše ljudi pri ustanavljanju nove družine vodijo z modrim svetovanjem, ki naj ga ti radi poslušajo; vendar naj se starši varujejo, da jih ne bodo z neposrednim ali posrednim pritiskom silili v zakon . . . Tako je družina, v kateri se različni rodovi srečujejo in si med seboj pomagajo pri doseganju polnejše modrosti in pri usklajevanju osebnih pravic z drugimi potrebami socialnega življenja, temelj družbe . . ." (CS 52, 1—2).

S posebno poslanico pa je koncil nagovoril tudi mlade. "Vi ste tisti, ki boste iz rok starejših prevzeli basko v trenutku, ko svet doživlja najsilnejše spremembe v svoji zgodovini. Vi, ki prevzimate od svojih staršev in učiteljev najboljše zglede in nauke, vi boste sestavljali jutrišnja družbo: rešili jo boste in rešili sebe, ali pa z njo vred propadli . . . Cerkev si prizadeva, da bi družba, ki jo boste vi sestavljali, spoštovala dostojanstvo, svobodo in pravice človeške osebnosti . . . Brzdajte nagone nasilja in sovraštva, ki porajajo vojne in bedo,

ki jih spremlja. Bodite plemeniti, čisti, spoštljivi, in odkritosrčni. Z navdušenjem gradite svet, ki bo boljši od sveta vaših starejših vrstnikov."

Iz tega novega sveta pa ne bo nič, če bodo starejši samo jadikovali nad dobrimi starimi časi in pokvarjenostjo današnjega mladega sveta, mladi pa na vsa usta trdili, da je vse, kar so naredili starejši, za v smeti in da bodo oni začeli vse znova. Prvo in drugo gledanje je popolna zmeta. Gotovo je, da je današnji mladi človek drugačen od tistega, ki je odrasčal pred dvajsetimi in petdesetimi leti. Drugačen je, v tem smo si vsi edini, toda nihče nima pravice trditi, da je slabši. Po drugi strani pa je zgodovina, ta stroga in nepristranska gospa,

že več kot enkrat dokazala vrednost tradicije. Sveta ne moreš začeti prenavljati danes in hkrati zanemariti vse, kar so naredili rodovi v prejšnjih stoletjih. Tradicija res ni vse, toda tudi brez nje ne more nihče. In tudi za mladega človeka bi bila čista bedarija nekritično zavreči vse, kar mu ponuja preteklost.

Napetosti med starimi in mladimi bodo ostale, pa čeprav bo družba dosegla še tako visoko etično raven. Toda te napetosti ne smejo nikdar prevladati nad zdravim in tvornim sodelovanjem. Jutrišnji svet bo boljši samo v primeru, če se bosta v ustvarjalnem hotenju združili mladostna zagnanost in delavoljnost mladine ter življenjska izkušnja starejših.

Zakaj je Bog ustvaril svet?

Bog ni ustvaril človeka zato, ker bi potreboval nekoga, ki bi mu „stregel“, ga „osrečeval“ s svojo pokorščino ali s tem, da ga slavi. Božji slavi človek nič ne doda. Iz te trditve pride nedvomno vprašanje, zakaj je Bog sploh ustvaril svet. Sigurno ne zato, ker ga je moral ustvariti, ampak ker ga je hotel. Ker je Bog svoboden, neodvisen, ne potrebuje razloga, da nekaj naredi. Bog bi vsekakor svet lahko ustvaril drugače — popolnejšega ali nepopolnejšega kot je. Odločil pa se je za takega enostavno, ker je tako hotel. In ravno v tem je Bog neodvisen in svoboden, drugačen od človeka, ki mora za vsako dejanje imeti neki razlog. Na prvi pogled se zdi, da je tak Bog zvišen nad vsem, nekdo, ki se igra; v resnici pa ni tako. Bog sicer ni bil od ničesar odvisen, da nekaj naredi, ko je pa nekaj naredil, se s tem ne igra, ampak uskladi svoja dela s popolnostjo, ki mu pripada. To je ravno tisto, kar moramo občudovati in skušati razumeti.

Bog pa je svet ustvaril morda tudi zato, da bi z njim osrečil ljudi. Da pa so ljudje podobni

Bogu, se vidi v tem, da rodijo otroka, ker mu žele dobro — ker bi ga radi osrečili (vsaj po

naravi je tako). Mislim, da je najgloblji in najplemenitejši razlog, da starši hočejo imeti otroka, ravno v tem, da morejo nekoga osrečiti. Seveda obstajajo tudi razlogi, ker pri ljudeh na dejanje lahko vpliva cela vrsta razlogov, nekateri bolj, drugi manj važni. Lahko imajo otroka

„po nesreči“ kot pravijo, otroka, ki ni bil zaželen ali vsaj takrat ne. Pozneje navadno tudi takega otroka imajo zelo radi in ga za vse na svetu ne bi želeli izgubiti. Starši, ki so vredni tega imena, so pripravljene žrtvovati svojo „srečo“ — (brezskrbnost, prostost, zabavo, denar) za srečo svojega otroka. Najbolj so srečni, če vidijo svojega otroka srečnega. Ta sreča, ki jo starši dajo otroku, pa mora priti iz ljubezni. Ljubezen pa je najbolj popolna, od vsega, kar obstaja. Vse, kar je Bog naredil, je storil iz ljubezni. Ljubezen je namreč tista „čudežna palica“, ki osrečuje in obenem rodi srečo. Bolj ko je ljubezen globoka, čista, nesebična, bolj osrečuje in bolj je trajna.

Sv. Janez pravi: „Bog je ljubezen“ — in če gledamo iz tega zornega kota, Boga najbolj razumemo in se mu lahko najbolj približamo, Karkoli Bog naredi, naredi iz ljubezni. Človeka je ustvaril, zato, da bi bil ta srečen. V tem je bistvo zemeljskega raja, ker nas osrečuje le ljubezen do Boga in medsebojna ljubezen.

Heidi Stingler

V ZAČETKU avgusta se je vršil seminar v prostorih State Library of Victoria, Melbourne. Povabljeni so bile štiri knjižničarke, ki so v kratkih referatih opisale pomankljivosti, potrebe in perspektive svojega dela. Zbralo se je preko štirideset oseb, večinoma knjižničarjev in nekaj študentov, ki študirajo multikulturalno knjižničarstvo.

Za uvod je vodja seminarja g. Kolarik opisal položaj etničnih knjižnic in še posebno upravičenost njihovega poslanstva za poučevanje jezika in dvig kulturne ravni. Javne šolske in druge knjižnice lahko samo delno služijo posebnim potrebam različnih jezikovnih skupin.

Vseh večjih in dobro sistematično katalogiziranih knjižnic je sedaj v Viktoriji, poleg manjših klubskih knjižnic, 28 z okoli 82.000 knjigami.

Spodnja tabela pokaže, kako so vodeče knjižnice v letu 1980 založene s knjigami:

Mesto	Jezik	Število knjig	Ime etnične organizacije
1.	Latvijski	12,328	Melbourne Latvian Society (vklj. knjige v drugih jezikih)
2.	Hebrejski	8,000	Kadimah National Library (vklj. knjige v drugih jezikih)
3.	Francoski	7,000	Alliance Francaise
4.	Italijanski	6,240	Italian Cultural Institute
5.	Nemški	6,107	Goethe Institute
6.	Litvanski	4,600	Austr. Lithuanian Community Centre
7.	Švedski	4,410	Swedish Church (vklj. v norveškem jeziku)
8.	Finski	2,800	Finish Lutheran Church
9.	Poljski	2,652	Polish Association in Melbourne
10.	Slovenski	1,800	Slovenian Religious and Cultural Centre of Victoria — Kew
11.	Ruski	1,800	Russian House
12.	Hrvaški	1,515	Croatian Community Centre
13.	Ukrajinski	1,150	Ukrainian Catholic Church
14.	Turški	1,100	Melbourne Cyprus Turkish Association
15.	Estonski	1,060	Estonian Society of Melbourne
16.	Danski	1,000	Swedish Church
17.	Srbski	420	Serbian Welfare Assoc. of Vic.
18.	Madžarski	398	Hungarian Community Centre
19.	Češki	252	Czechoslovak Sokol
20.	Malteški	230	Maltese Community Council of Victoria
	itd.		

SEMINAR ETNIČNIH KNJIŽNIČARJEV

A.L.C.

Posamezni referati so v mnogem odražali kulturno raven etnične skupine, njihove posebnosti in možnosti sodelovanja z drugimi. Diskusija je pokazala še neodkrita možnosti. Jasno je, da so skupine brez primernih knjig obsojene na nazadovanje.

Knjižničar g. Gaucci je poročal o mnogih težavah glede nabave knjig v malteškem jeziku. Malteško knjižnico so ustanovili pred dvema letoma in imajo sedaj nekaj pod tristo knjig. Knjige se tiskajo v Malti z nizko naklado, največ do šeststo, ki so hitro razprodane. Zato so vzpostavili neposredno zvezo in upajo dobiti več knjig. Misli, da so vredni podpore iz deleža financiranja javnih knjižnic, ker jih etnična knjižnica dopolnjuje.

Potem je poročala ga. Trica, da ni težav z nabavami italijanskih knjig, le denarja ni dovolj za nakup. Težišče njihovega dela je v referenčni knjižnici, ter odgovornju študentom in učiteljem za vire, spise in podobno. To ni omejeno samo na Melbourne, ampak je tudi veliko dopisovanja s kraji na Viktoriji. V veliko pomoč jim je foto-kopirni stroj, ki je nujnost za dobro in učinkovito poslovanje.

Gospe Marija Oppelt, knjižničarka "Baragove knjižnice" v sestavu Slovenskega verskega in kulturnega središča Viktorije v Kew-u, je rada sprejela javno pohvalo strokovnjaka, kako lepo in odlično po modernem sistemu je urejena naša knjižnica. Poročala je o pristoječnem prizadevanju nje same in pomočnikov, gospe Olge Bogovičeve in gospoda Eligija Šereka. Knjižnica ima veliko del verske in slovstvene književnosti, poleg zgodovinskih, zemljepisnih, biografskih knjig. Na zalogi so verske in svetne revije; šolski učbeniki in slovarji poleg drugih vrst čtiva. — Knjižnica je odprta ob nedeljah zjutraj, med tednom po dogovoru. Referenčni oddelek upošteva potrebe Združenja slovenskih učiteljev in učencev slovenskega jezika. Vpeljava HSC je dvignila zanimanje pri mlajših izposojevalcih. Knjižnica obstoja že dolga leta. Vendar po reorganizaciji 1977 je naraslo število knjig od 1200 izvodov, na 1800 v letu 1980. Danes vsebuje knjižnica preko dva tisoč knjig. Ta

rast gre na račun knjižnih daril. Pravtako je bila knjižnica opremljena s prostovoljnim delom zavednih Slovencev. Tako je bil porabljen denar za nakup novih knjig.

Ga. Monika Baltutis, knjižničarka največje etnične knjižnice, je podala pesimistično sliko, značilno za Baltijce. Starejša generacija izumira, za tukajšnjo mladino so predvojne knjige postale nezanimive, a ni dotoka. Nabava novih knjig ni lahka tako glede na vsebino kot dobavo. — Načela je važno vprašanje podarjanja knjig centralni knjižnici v Canberri. Mnogi se niso strinjali, vendar mnogo govori za to. Isto je s shranjevanjem arhivov. Zagotovitev katalogiziranja in shranjevanje v primernih prostorih je važno za dobro odločitev.

Diskusija je pokazala, da se je odprlo novo, še nepoznano področje, ki je vredno truda.

Vse knjižnice delujejo z neplačanim in prostovoljnim delom, večinoma poklicnih knjižničarjev, ki prenašajo izkušnje na pomočnike. Seveda ni dovolj denarja za potrebni nakup knjig. Moderni kopirni stroj je nujnost. Referenčne knjige so na razpolago v knjižnici, a posojati ven ne velja. Težko je dobiti nadomestilo, če se redka knjiga izgubi.

Čestitati je našim knjižničarjem na uspehu Baragove knjižnice. Uvrščena je na deseto mesto med etničnimi knjižnicami po številu knjig, po modernem sistemu ureditve pa je med prvimi. Vložili so veliko truda, da so to v tako kratkem času dosegli.

Del
naše
Baragove
knjižnice

Naša mala

O OTROCIH, ki doraščajo, ne vemo nič poročati; postali so kot drugi ljudje. V svojih prvih letih pa je otrok še, rekel bi, značaj. Ti otroci so čisto naravni in resnični. Ne morejo lagati, ker je protinaravno, če človek nekaj drugega pove kot tisto, kar ve, ali se drugače kaže, kot je. Pri štirih ali petih letih so otroci gorečnejši resnice, ki vedno živijo v velikem strahu, ali res vselej govorijo zgolj resnico.

Tu se domislim naše petletne Marte, ki je cel mož ak.

“Ali boš danes mirno spala, ko te bom položila v posteljo?” vprašuje mati.

“Hotela bi že,” reče mala.

“Ali mi oblubiš?”

“Čisto obljubiti ne morem. Ako pade vrč na tla, ne morem spati.”

“Otrok, saj vrč ne bo padel!”

“Če me ugrizne muha, tudi ne morem spati. Hočem pač, toda ne vem, ali bom tudi mogla.”

“Ali boš vsaj mirna in ne boš klepetala?”

Tukaj Marta obmolkne. Ležati zbujena v postelji in ne klepetati — to je zelo trdo! Saj sem vendar ženska, čeprav majhna...

Že zjutraj ima prvo besedo ona: “Mama, ali si že zbujena? Ali imajo angeli tudi nogavice? Ali so danes češnje zrele? Zakaj so oblaki? Da lahko dežuje? Toda saj ni treba, da dežuje. Ali se tudi polži zmočijo, kadar dežuje?...”

In tako ves dan. Nobeno duševno delo ni tako

težko, kot odgovarjati otroku na vsa vprašanja, četudi samo preprosto. Le poskusite, kmalu boste videli, da vaš razum in znanje morebiti za odrasle otroke ravno zadošča, za otroke pa še malo ne.

Dvanajst ali štirinajsturna igra vprašanj in odgovorov naj bi se torej v posteljici končala. Ker pa mati zelo sili, zato mala končno obljubi, da bo mirna, čisto mirna. — In drži besedo. Ko je enkrat obljubila, ostane pri tem. Na to pa nihče ne pomisli, koliko napora malo to stane. Trepalnice stisne; nič ne pomaga; ne more spati; hoče povedati, da ne more spati; hoče vprašati, ali vrč prav zares ne bo padel na tla, ali se dobijo na sejmu tudi živi povodni konji... A ne sme, kajti obljubila je, da ne bo več klepetala. Zdajci pa je sila pri kraju; ni treba več stiskati trepalnic, mašiti ust — ker leži v sladkem, svetem otroškem spanju...

Z novim prebujenjem se seveda začno nove težave.

“Ali boš danes pridna, Marta?”

“Morebiti.”

“Zakaj sar-o morebiti?”

Če mi bo Janez metal grah v obraz, mu bom dala eno po glavi. Morebiti. Za gotovo pa ne vem.”

Noče se obvezati za nič, kar se ji zdi, da bi se ne mogla držati; nič ji ni bolj strašno, kakor če se nekaj drugače izvrši, kot je bilo dogovorjeno. Iste zanesljivosti, ki se je sama drži, zahteva tudi od “otrok”. Otroci so njeni starejši bratje in sestre, ki imajo dvanaajst, petnaajst, dvajset in celo enaindvajset let. Z največjo dobrodušnostjo gleda na te “otroke”; samo če počenja kateri le preotročje stvari, če stoji na primer gimnazijec na glavi ali če si priveže vseučiliščnik lisičji rep kot brke, tedaj šine preko rožnega obraza male punčke senca rahlega zaničevanja.

Za resnega ima samo očeta, ker jo tudi on vzame resno. Kajti ona hoče, da jo imajo za resno, kar pa seveda ne izključuje, da ne bi oba čisto uganjala zelo razposajenih burk. Oče in Bog sta ji edino merodajna. Prvemu češe vsak dan lase, drugemu pa ne nikoli videla, le moli k njemu.

Mala se kaj rada ukvarja z nadnaravnimi stvarmi in je pri tem tako pametna kot kak modrijan.

“Vsak dan mislim na smrt,” mi je nekoč rekla na sprehodu. “Veselim se jo že.”

“Oho!” sem vzkliknil, “Ali ti na svetu ne ugaja?”

“Ugaja mi že, a v nebesih je lepše.”

“In bi rada šla od svojega očeta?”

Opazil sem, da jo je ta trda beseda zadela v srce. Čisto nalahno je trenila s trepalnicami in zaklicala: “Oh, saj prideš tudi ti v nebesa!”

“Kaj bova pa tam delala?”

“Letala bova pač okoli. Saj bomo tam vsi angelčki. Ti boš tudi angel, očka! Toda očala moraš obdržati, sicer te ne bom spoznala med drugimi angeli. Ali boš tudi v nebesih še imel naduho?”

“Upam, da ne, otrok.”

“Ko bom angel,” je mala nadaljevala, “potem ne bom več brala jagod.”

“Zakaj pa ne? Ali ne maraš jagod?”

“Maram jih že, toda jagode so za otroke, ki nimajo kril. Angeli pa lahko zletijo na češnjo. — Očka, ali bo mož, ki ga je zadnjič vlak povozil, tudi angel?”

“Če bodo vsi, bo tudi on,” sem dvoumno pre-
rekoval.

“Kako pa bo ljubi Bog to naredil? Ali bo moža zopet sestavil?”

Molčal sem. Kako naj ji vendar to razložim po otroško?

Mala me je pogledala nekoliko poparjeno. Šla sva po poljski poti in molčala. Tu so rastle cvetlice, tam so se zibali metuljčki. Marta pa se ni brigala za vse to — zamišljena je koracala v svoji svetli oblecki poleg mene. Nenadoma pa me je pogledala in vprašala: “Toda, ne res, očka, Bogec pa je?”

Takrat sem jo hitro dvignil, jo pritisnil na prsi, jo objel in zaklical: “Da, otrok, je! Je—...”

PETER ROSEGGER

**Belokranjski par
na odru našega središča v Kew**

IZMED vseh predmetov slovenskega narodopisja je bil do sadnjega ljudski ples najmanj raziskan. Če omenimo, da je monumentalna knjiga "Slovensko narodopisje" (1944 in 1952), ki obsega 615 strani, posvetila plesu na enem mestu pol strani, drugod pa le tu pa tam posamezne omembe v enem stavku, moramo ljudskemu plesu v naši narodopisni znanosti res pripisati značaj sirote. In še to, kar so o njem pisali, ni bilo zapisano toliko o plesu samem (melodiji, napevu, ritmu, gibih) kot o čisto zunanjih okoliščinah, pri tem pa spet ne o najvažnejši: odnosu gledalcev do plesalcev. Sistematično je pričel zbirati to gradivo med obema vojnama šele France Marolt. Tudi so v tem času priredili nekaj prvih poskusnih nastopov. Tako so na neki prireditvi nastopile primorske plesne skupine, pa jih ni nihče točno posnel; dugič so peli v ljubljanskem radiu spremljavo k mežiškemu svatbenemu plesu, pa tudi ta stvar ni izšla v tisku.

Do zadnjega so se ohranili živi samo plesi v tržaški okolici, v Beli krajini, Prlekiji in Ziljski dolini. Morda še kje, pa ne vem. Pač so starejši ljudje tudi drugod še znali svoje stare ljudske plesne skupine, zapeti spremljavo, za silo zaplesati in mladini pokazati prave gibe. Šele zadnji čas so v domovini precej teh plesov "rekonstruirali", kar je vse hvale vredno.

Pomembnosti plesa za našo ljudsko folkloro se je tudi zavedel urednik "Slovenskega narodopisja" dr. Rajko Ložar, ki je napisal, da je **ljudski ples tisti, ki ga goji preprosto ljudstvo ob raznih praznikih in dogodkih, da spada ta ples v duhovno kulturo ljudstva in da iz tolačenja tega dojamemo ljudsko dušo.** Toda plesa kot celote po Ložarjevem odhodu "Narodopisje" še ni obdelalo, kot tudi ni ljudskega kiparstva in slikarstva in še marsičesa drugega ne ter gotovo narodopisci tudi doma

SLOVENSKI

Članek je izšel že pred leti v Argentini, je pa zanimiv in ob našem zanimanju za folklorne plesne nam marsikaj odkriva. Medtem so v domovini izdali že marsikaj novega o narodnih plesih ter poživili folklorne skupine, pa tudi po zamejstvu in zdomstvu je bilo dosti truda za ohranitev te naše dediščine.

LJUDSKI PLESI

čutijo to pomanjkljivost sistematičnih prikazanij slovenske ljudske umetnosti. Ne dvomimo, da bodo to nadomestili. Pri sestavi tega kratkega članka sem bil navezan sedaj samo na spise, ki so ljudske plesne le tako mimo drugega omenili, pa spet bolj izven pravih kulturnih vrednot plesne umetnosti.

Splošno mislijo ljudje, da ljudski plesi za mladino niso nevarni, pač pa so bolj nevarni umetni plesi. Toda menuet ali četvorka, ki ju res že ne plešejo več, pa sta bila izrecna umetna plesa, in mnogi drugi umetni plesi niso bili in niso nič bolj nevarni kot najbolj nedolžni ljudski plesi. Nasprotno so pa tudi nekateri ljudski plesi lahko vsaj dvomljivo moralne vrednosti, posebno če jih s časom izmalčijo in združijo s pijančevanjem.

Prve, vsaj približno jasne pojme o starih ljudskih plesih nam odkriva Valvasor za čas okoli leta 1675. Vse prejšnje omembe so še bolj splošne kot Valvasorjeve. Največ piše o gorenjskih plesih, pa prav malo dobrega. Gorenjci so takrat silno mnogo plesali in to vse leto razen od sv. Mihaela dne pa do konca adventa in v postu, kjer pa "na pepelnico sredo še niso mogli prenehati". Posebno v mrzlih mesecih so se vršili plesi v skednjih. Posledice plesov so bili pretepi in uboju in zato je veljalo staro pravilo: Če hočeš kožo celo obdržati, ne smeš se v kmetov ples mešati!

O plesih v Beli peči poroča, da imajo ob žeganju svoj raj (rajanje). Raj se vrši pod milim nebom in ima dva plesna voditelja. Vsaka vas pleše zase, posebej. Pa se vendar izcimijo med posameznimi vasi potem pretepi, kajti po plesu na prostem gredo plesalci, vsak s svojo plesalko, v gostilno.

V okolici Škofje Loke, Kranja in Tržiča je tako, da kupita dva fanta ples, t.j. pravico za ples od gosposke. Tadva napravita potem s sabljama križ čez zemljo, kjer se bo plesalo. Plešejo samo samski, poročeni ne. Po plesu gredo plesalci vsak s svojo plesalko v gostilno.

V Katzensteinu — slovensko ime mi ni znano, ker se je verjetno tudi nemški naziv s časom spremenil — plešejo pod drevsom v krogu in sicer domača soseska soseska v enem krogu, sosednje pa v drugih krogih. Pa kljub temu je prišlo do pretefov. (Najbrž spet po odhodu v gostilno!) — Zanimivo je to, da so plesali fantje s sabljami v rokah, toda pobijali so se z gorjačami. O kakšnem petju, ki naj bi spremljalo ples, tudi ples na prostem, Valvasor ne poroča, pač pa govori o godcih. O plesih v Katzensteinu piše še to, da je krog vsake soseske obsegal samo premer šestih korakov, pa je v tem krogu plesalo po petdeset parov. Stvar je neverjetna, ker kaže slika, da se držita plesalec in plesalka v raztegnjenima rokama za roke. Valvasorju je ušel izpod peresa najbrž napačen izraz za mero: morda korak namesto sežnja. Prav tako pa preseneča, da govori opisovalec kar dvakrat o tem, da gre vsak plesalec s svojo plesalko v gostilno, dasi bi plesanje v soseskinih krogih dalo sklepati na občestveno kolo.

Kot posebne plesne priložnosti omenja Valvasor za gorenjske kraje še ples, ko so omeli proso, in ples na preji. Na preji je plesal vedno samo en par, med tem ko so druga dekleta predla, fantje pa čakali, da so prišli vsak enkrat s svojim dekletom na vrsto, ko je prvi par odplesal. Po vsej verjetnosti je plesoči par plesal na petje vseh ostalih predic in njihovih častilcev.

Za dolenske kraje piše isti pisatelj, da plešejo tam, kadar manejo proso in kadar terejo lan. Takt dajejo plesalcem z lesenimi rogovi. — V Beli krajini plešejo moški s sabljami v rokah; to pa tako spretno, da se moramo čuditi, kako da nikogar nikoli ne ranijo. — Na Vipavskem je prodajal ples duhovnik, pač domači župnik ali vikar. Kupili so ga trije fantje. Le-ti so zaplesali vsak s svojo plesalko prve tri ples tako, da je bil vsak par enkrat prvi. Nato so plesali vsi ostali po zapovedi prvih treh. Spet so zaplesali prvi trije pari po drugičnem vrstnem redu in spet ostali in to se je še enkrat ponovilo. Prvi trije plesalk menda niso menjavali, pač pa so ukazovali ostalim plesalcem, kako morajo menjavati plesalko. Ta ples se je vršil na prostem in je s tretjo dvojno rundo o mraku končal. Da bi šli plesalci potem v gostilno, zgodovinar ne poroča, ker so imeli povsod doma rujnega vinca za žejo dovolj. — Iz življenja istrskih Slovencev poroča Valvasor, da so na svatbah plesali samo ženin, nevesta in fantje; vsi ostali so gledali. Na proščanju pa zapleše prvi oče župan in šele potem ostali vaščani.

Nekateri plesi so imeli gotovo svoj "simboličen" pomen, tako spomin na ugrabitev neveste, na "otmico"; verjetno je prišlo prav na Gorenjskem pri tistih katzensteinskih krogih do takšnih dogodkov, ki so pa rodili gorje šele pozneje v gostilnah, ko so fantje že odložili svoje obredne sablje in se spet poprijeli gorjač, brez katere takrat noben Gorenjec ni bil.

Ne bo pa držalo, da so bili vsi ljudski plesi ostanki starih poganskih obredov, dasi imajo nekateri obredni značaj in se plešejo ali so se plesali samo na določene praznike. Da bi bilo ljubosumje domačih fantov ob zaljubljenosti domačega dekleta v fanta iz sosednje vasi osta-

nek kakšne poganske otmece, je smešno trditi. Tudi belokranjski most nima v sebi kakšne verske obredne simbolike, ampak bi prej verjeli S. Vilfanu, da vsebuje ta ples spomine na razmerje med gosposko in kmetom, zlasti plačevanje mostnine in postavitve na pranger.

Da pa naj bi tudi ples služil nečemu dobremu, Bogu dopadljivemu praznovanju praznika ali dogodka, o tem pričajo razne blagoslovitve plesišča. Eno takih dejanj je "oblanje poda", torej skednjeve notranjščine. Iz kota sta se dva plesalca prekucavala in tako napravila s prekucavanji obliko križa; ko sta križ "pretefovavila", sta sporočila: "Bog in sveti križ božji, zdaj je pod pooblan in blagoslovljen!" V mnogih krajih so plesišče (na prostem) ogradili in blagoslovili. V Ziljski dolini je mandirar poškrpnil pod z vinom v obliki križa, cavmar je pa napravil križ s palico ali klobukom in pri tem zapel: "Zdaj bomo začeli v imenu Boga Očeta in Sina in Svetega Duha!" V Kanalski dolini je šel pred svatbenim plesom eden svatov okrog plesišča in napravil s sabljo tri križe z besedami: "Bog nam dej en dober rej!" Menda novejšega izvora je običaj, da pomeže z metlo starešina plesni prostor za svati po končanem plesu.

Običaji ob plesu so po Valvasorju zelo raznovrstni. Tako so v nekih krajih plesali svatje na prostem, naj je bilo še tako slabo vreme. Drugod nevesta od zaroke do poroke sploh ni smela plesati, najsi je bila povabljen na drugo svatbo ali so se vršili ta čas drugi splošni plesi. V Zili od "Binkoštnega visokega reja" do jesenskega žeganja ne smejo plesati in zato se imenuje žeganjski rej po dolgem odmoru tudi "ta prvi rej". Visoki rej o binkoštih plešejo en dan samo samci, drugi dan samo poročenci; tisti, ki so izvzeti, so gledalci. Med praznične pleses štejejo tudi "Ivanjski ples" o resu v juniju. Pustni plesi so marsikje povezani z vražami. Na Gorenjskem so ga plesali, da bi bolje obrodili repa in korenje, v Prekmurju za boljši pridelek repe in lanu. Prav tako plešejo fantje ponekod, ko so zmeli proso, prvi ples s snopi, da bi drugo leto proso bolje obrodilo, in nato šele z dekleti. Na

Gorenjci v Bohinju se tudi vrte . . .

Koroškem imajo potem, ko so nagrabili in pospravili stelo, ples "steljerajo", na Štajerskem pa po končani trgatvi zaplešejo "maširjanko."

Posebne vrste so častni in solistični plesi na svatbah. Častne plesne plešejo samo izbrani svatje, poleg ženina in neveste starešina, botra itd. Solistični plesi so pa že nekoliko "akrobatski." Na Gorenjskem pleše tak plesalec s kolačem na glavi, okrog Kranja si pa nadene na glavo majolico. Na Štajerskem drži v eni roki bosman (kolač), z drugo pa opravlja v zraku poljska dela kot mu jih sprti ukazuje starešina.

Nekaj posebnih plesov sporoča zadnji čas dr. Turnšek iz Primorja. V slovenski Istri se dršijo pari za rame ali pa z eno roko za ramo, z drugo pa za mezinec; in kadar se za rame ispustijo, pleše dekle pod fantovo roko. Poleg tega plesa "v par" je še v navadi tudi kolo. V Mačkovljah poznajo poseben ples z mezincem pod roko. — V neposredni bližini Trsta so znani popoldanski plesi na prostem, ki so jim rekli veselice. Bili so občestveni plesi v narodnih nošah. Trajali so od večernic do zvonjenja zdravamarije. — Tudi na Vipavskem so imeli star ljudski ples. Starejši ljudje so nekaj časa sramotili deklet, če ga ni več znala ali hotela plesati, nazadnje sta ga pa žal izpodrinila štajriš in valček. — Na Cerkljanskem sta bila znana "sirotka" in "župa."

Še ene vrste plesov ne smemo izpustiti: to so razni sprevodi v plesnem koraku. Sem spadajo nekatera jurjevanja, potem plesni korak zastavonoše pri vodstvu poročnega obreda in plesni ritem vabovcev na svatbo.

*

Razen posebnih oblik solističnih in sprevodnih plesov bi ostale ljudske plesne delili po sledečih vidikih:

Kaj pravite

JUNAKI ALI SAMOMORILCI?

"... Osem irskih patriotov je že umrlo od gladi in sem ter tja smo že precej brali v zvezi z njih gladovno stavko. Stavljajo se vprašanje: ali gre pri tem za samomor ali ne? Morda bi v MISLIH povedali kaj o tem, saj to gotovo zanima tudi druge in ne samo mene... (Naročnik iz Sydneya)

VPRASANJE ni tako enostavno kot črna-bela slika. Kar sem zasledil angleških člankov (tudi avstralski verski tedniki so pisali o tem), so prikazali mnenja za in proti. Citirali so avtoritete, ki so gladovno stavko obsodile kot samomor, pa tudi imena znanih moralistov, ki so zagovarjali ravno nasprotno. Očitno so za-

Plesi podnevi in plesi ponoči;
plesi na prostem in plesi v zaprtih prostorih;
plesi na petje in plesi na godbo;
plesi v navzočnosti vse soseske in plesi v zaključeni družbi plesavcev;
plesi z daljšo trajnostjo in plesi, ki sledijo modi, tujim vplivom;
plesi v "kolu" in plesi v parih;
plesi, ki se plešejo samo gotove dneve, in plesi, ki se plešejo vsak svetek.

Podnevni plesi, na prostem, na petje, v navzočnosti vse soseske, v kolu, se plešejo samo gotove dni in imajo daljšo trajnost kot oni, ki jim katera teh lastnosti manjka. Navadno imajo vse te lastnosti. To so ljudski plesi v ožjem pomenu besede, so izraz prave ljudske kulture in menda lahko rečemo, da so brez izjeme pošteni, včasih celo moralno vzpodbudni.

S tem pa ni rečeno, da so plesi druge vrste, kolikor so tudi ljudski plesi, kvarni in slabi. Tudi ni nujno, da bi združevali vse lastnosti druge vrste. Plesov prve vrste ni mogoče prenesti v gostilno, plesne druge vrste so pa s časom prenesli v gostilno, kamor je že prej vodila pot s plesišča. Sicer so se pa ti plesi skoraj vsi zmaličili; ostali so samo običaji okrog plesa in le redkokdaj plesi sami.

Ohranili so se pa vsaj nekateri ljudski plesi prve vrste. Ohranili so se zaradi svoje dobre in lepe vrednosti. Če ponekod niso obstali v živi izvedbi, so se ohranili vsaj v izročilu, da jih danes moremo obnoviti. Ker so del duhovne kulture slovenskega ljudstva in tolmačijo slovensko ljudsko dušo (Ložar) in ker so dobri pa lepi, je prav, da jih gojimo in ohranjamo. Enako kakor se še radi oblečemo v narodne noše in kakor radi pojemo narodne pesmi.

MARIJAN MAROLT

devi posvetili članke tudi mnogi evropski listi. Pod naslovom "Junaki ali samomorilci?" je bil članek o tem v ljubljanskem verskem tedniku "Družina" — iz njega naj povzamem glavne odstavke v odgovor vpraševalcu.

Irci se že stoletja borijo za neodvisnost Severne Irske izpod angleške nadoblasti. Njihovo geslo je: "Nikoli se predati!" Sands (Bobby Sands) je bil zdaj prvi, ki je umrl za gladovno stavko. Op) je že 2093. žrtev krvavih obračunavanj v Ulstru od leta 1969 dalje in trinajsti Irec, ki je v tem stoletju z gladovno stavko in prostovoljno smrtjo opozarjal na zahteve IRA. Krvavi boj Severne Irske ni verske, temveč družbenopolitične narave. Angleži, protestanti, so namreč prednostni sloy prebivalstva na Severnem Irskem in imajo dobre službe, prva delovna mesta, veliko privilegijev. Irci, katoličani, pa igrajo povsod podrejeno vlogo in predstavljajo revnejši del.

In če ta boj za neodvisnost Severne Irske traja že toliko časa, potem ni nič čudnega, če se od časa do časa pojavijo stankajoči zaporniki, ki s svojo dosmrtno gladovno stavko hočejo opozoriti angleško vlado in svetovno javnost na krivične razmere v njihovi deželi

ter s temi obupnimi poskusi prepričati angleske oblasti, da bi spremenili kaznilniško pravo ter uresničili severnoirske zahteve (Bobby Sands in njegovi pristaši so protestirali proti krivičnemu pravu, nošenju obleke kaznjencev in prisilnemu delu in hoteli doseči, da bi zaprtim 439 pripadnikom IRA angleške oblasti priznale status političnih jetnikov in jih ne bi obravnavale kot navadne kriminalce). Kot vemo, je angleška vlada odgovorila negativno na zahteve stavekajočih. Smrt pripadnikov IRA pa je sprožila različna namigovanja in vprašanja. Nanje je legla senca suma. So bili to premišljeni samomori? Dejanja političnih fanatikov? Nesmiselni poskusi streti trdovratno roko oblasti neomajne sosede? Ali pa so ti uporniki ravnali po svoji vesti in mlada življenja žrtvovali za domovino in soljudi?

Na te "samomore" moramo gledati s posebnega navnega gledišča. Ti jetniki niso umrli zato, da bi se rešili dolgoletne zaporne kazni, temveč zaradi visokih etičnih vrednot: neodvisnosti domovine, človečnosti v dobro drugih. Prepričani so bili, da svojih zahtev ne bodo mogli uresničiti drugače kot z dosmrtno gladovno stavko. Zato njihova smrt ni "neposredni samomor". Lahko pa bi v določnem smislu govorili o "posrednem", ko sicer stavekajoči smrti ne želi, temveč jo dopušča zaradi visokih nraavnih ciljev ter nraavnega veleznika — darovati življenje za druge.

POISKATI DRUGO POT

Subjektivno gledano, so umrli Irce lahko junaki. Objektivno pa po merilih krščanske nraavnosti njihovega dejanja ne moremo odobravati. Sporna politična in narodnostna vprašanja je treba najprej reševati s pogovorom, posredovanjem odgovornih politikov in diplomatov, srečanji na meddržavnih ravneh, nenehnimi prošnjami, nenasilnim odporom, nikakor pa ne z nasilnimi dejanji, kakor to poskušajo pripadniki IRA. Skratka: uporabiti je mogoče vsa razpoložljiva in nraavno neporečna sredstva (gladovna stavka do smrti pa je eno od objektivno nraavno oporečnih sredstev) za dosego visokega cilja — neodvisnosti in vrednot domovine.

Ob samosežigu češkega protestnika Jana Palacha leta 1969 je pokojni češki kardinal Beran rojakom takole spregovoril po vatikanskem radiu: "Z vami objukujem tragično smrt Jana Palacha in drugih, ki so mu sledili. Občudujem njihovo junaštvo, čeprav ne morem odobravati njihove poteze obupa. Samomor ni nikoli humano dejanje. Nihče naj ga več ne stori! Vsi mladi ljudje naj živijo za ideale, za katere so žrtvovali svoje mlado življenje Jan Palach in drugi!"

Kardinal Beran je bil takrat zelo jasen. Občuduje sicer Palachovo junaštvo, ne odobrava pa njegovega dejanja. Posledice njegovega dejanja je treba obrniti na dobro. Enako bi verjetno sedaj izjavil ob smrti Bobbyja Sandsa in njegovih tovarišev. Poglejmo, kaj o njihovih gladovnih samomorih in ozadju ter posledicah le-teh menijo irski in angleški cerkveni in svetni dostojanstveniki.

Najlepšo spravno gesto in zgled sta pokazala primas anglikanske Cerkve nadškof Canterburyja Runcie in irski kardinal O'Fiaich, ki sta v katedrali v Armaghju pokleknila drug poleg drugega in skupaj molila za mir in spravo med kristjani različnih veroizpovedi na Severnem Irskem.

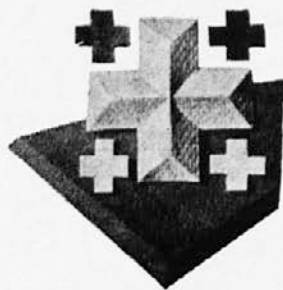
Irskik katoliški škofje so pozvali angleško vlado, naj spremeni svoj odnos do irskih zapornikov v jetnišnicah in popravi neprimerna kazenska določila. Škofje sicer ne soglašajo z vsemi zahtevami jetnikov, vendar so prosili angleško vlado, naj vsaj toliko ugodi zapornikom, da bodo lahko v zaporih nosili civilno obleko in smeli govoriti drug z drugim.

Že prej pa je irski kardinal O'Fiaich kritiziral tako IRA kot britansko vlado, katero je obtožil, da je so-kriva smrti štirih Ircev. Kardinal meni, da trdovratno odklanjanje izboljšanja jetniških pogojev za zaprte Irce lahko združi vse narodno zavedne Severne Irce proti londonski vladi.

Lord Rawlinson Ewellski, nekdanji prvi kraljevski odvetnik v Severni Irski, je izrazil ogorčenje ob teh kardinalovih izjavah in jih označil za pretirane. Rawlinson, katoličan, se tudi vprašuje, kakšno vlogo igra severnoirska katoliška Cerkev pri vsem tem in sumi, da jo mogoče vodi IRA. Zanj je smrt kot posledica gladovne stavke samomor. Kot "sramotno" je označil tudi dejstvo, da so se katoliški duhovniki in oboroženi pripadniki IRA skupaj udeležili pogreba umrlih Ircev in da so ti dobili cerkveni blagoslov.

Katoliški škof iz Londonderryja Edward Daly pa nasprotno brani primasove izjave in zahteva od angleške vlade rešitev zahtev stavekajočih Ircev.

Do neprijetnega dogodka je prišlo na zasedanju prezbiterijanske Cerkve v Belfastu, ki se ga je udeležil tudi nadškof Canterburyja Robert Runcie. Ko je duhovni poglavar anglikanske Cerkve hotel govoriti zbranim, je petdeset delegatov zapustilo dvorano. Novinarjem so dejali, da so to storili iz protesta proti Runciejevim izjavam, ki jih je dal po smrti Bobbyja Sandsa. Runcie je ob njegovi smrti povabil vernike, naj molijo za Bobbyja.

p. basil lipka...

Fr. Basil Valentin O.F.M.,
Baraga House,
19 A'Beckett St., Kew Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, Slomšek House
4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874

10. avgusta 1981 •

• Četudi je to avgustova številka, si v njej ne upam ponoviti oglasa za naš MLADINSKI KONCERT, ki ga bomo imeli 23. avgusta. Saj ne verjamem obljubam tiskarne, da bodo MISLI pravočasno izšle. Sem se že prevečkrat uštel, pa vabil — po končani prireditvi. A vseeno nič ne dvomim, da bomo napolnili dvorano, kakor smo jo za ta koncert že lepo vrsto let. Poročilo o prireditvi pa boste brali prihodnji mesec.

• Priprav za takle koncert je seveda veliko — več, kot pa jih vidijo udeleženci, ki sedejo v dvorano in pričakujejo nekaj vrednega za plačano vstopnino. Tudi pokritizirati je lažje kot pa delati načrte za prireditev, pripravljati oder, sestavljati spored... Lani smo bili trije, letos sem sam. Tudi zaradi tega bo letošnji koncert morda bolj skromen. Pa vendarle bo izraz naše slovenske duše, ki jo tudi tu rojena mladina skriti ne more. In tudi ne sme — v tem pa je dolžnost nas starejših, da ohranjamo domačo tradicijo iz leta v leto.

• LETNI SEJEM Društva sv. Eme na prvo avgustovo nedeljo je leto uspel, lahko pa bi privabil še več ljudi. Izбира za nakup je bila lepa, zlasti veliko ženskih ročnih izdelkov in pa seveda peciva, ki je bilo hitro razprodano. Prirediteljice bodo morale za drugo leto razmisлити večjo zalogo. Mnogi so izrabili lepo priliko za nakup nabožnih predmetov (ker jih nabavimo pri podjetju, ki zalaga prodajalnice, so pri nas dosti cenejši kot pa po trgovinah), pa tudi knjig je bilo precej prodanih. Srečolov je prinesel veselje zlasti mladini. Lončarjev Božo je že od ranega jutra pazil na dvorišču prašička na ražnju, da je lepo zapečen in dišeč prišel na sejem v prodajo. Kot sem poučen, so zanj zbrali prijatelji Društva sv. Eme in je njegova prodaja doprinesla lepo vsoto k izkupičku prireditve. V imenu Društva sv. Eme zahvala vsem ki ste kakor koli pripomogli k uspehu Sejma, v imenu verskega središča pa zahvala članicam, ki so poskrbele za uspešno izvedbo te naše letne prireditve.

• K ekumenskemu bogoslužju za usuznjene narode — na nedeljo 26. julija popoldne v stolnici — se nas je letos zbralo manj kot pretekla leta. Vreme je bilo kaj hladno, pa tudi mladino v narodnih nošah je težje zbrati, odkar je naša folklorna skupina zaspala. (Treba jo bo zbuditi, kajne?) Vsekakor zahvala vsem udeležencem, zlasti narodnim nošam in pa Lahovi Mariji, ki je naš narod predstavila s slovensko prošnjo.

• Prav te dni mineva 25 let, kar sem se na ladji "Oronsay" zibal iz Amerike proti Avstraliji, ki mi je postala že

druga nova domovina in kjer so rojaki težko pričakovali stalnega slovenskega duhovnika. Prehitro je minilo četrto stoletje, saj se mi zdi, da je bil tisti dan prihoda komaj nedavno. Ni mi ga žal. Bogu sem hvaležen za vso pomoč, ki mi jo je izkazoval po mnogih sodelavcih naše slovenske narodne in verske družine. Naj nam stoji ob strani tudi v bodoče, pa bo uresničen še marsikateri načrt. Vsakdo izmed nas je le orodje v božjih rokah, duhovnik še prav posebej, izseljenski duhovnik pa menda še bolj.

Ob pogledu nazaj je pa četrto stoletje le dolga doba. Takile jubileji nas spomnijo, da se staramo. Parov sem v tem času poročil 875 (upam, da večino srečno!), s krstno vodo pa obilil 1728 glav in glav. Številna priprav na srečno smrt in pogrebov nisem štel, kakor tudi ne spovedi in obhajil. Prepričan sem, da jih je Bog.

• Poroko naj torkat omenim v naši cerkvi le eno: Dne 25. julija sta si obljubila zakonsko zvestobo **Miriyana Novak** in **Gordon Wayne Simpson**. Ženin je kot otrok s starši emigriral iz Anglije, nevesta pa je bila tukaj rojena: poročil sem ji starše, njo pa krstil. — Mlademu paru obilo božjega blagoslova!

Krsta pa zadnji mesec v naši cerkvi ni bilo nobenega.

• Naše septembrske prireditve so:

OČETOVSKA PROSLAVA na prvo septembrsko nedeljo (6. septembra) po deseti maši. Nastopili bodo otroci naše Slomškove šole in počastili očete za njihov dan. Gospodinje zopet naprošam, da pomagajo članicam Društva sv. Eme napolniti mize z dobrotami.

DAN OSTARELIH praznujemo na tretjo septembrsko nedeljo (20. septembra). Pripeljte starše in čim več nas bo skupaj, tem bolje se bomo imeli. Ostareli bodo ves dan gostje našega verskega središča: že v cerkvi med mašo, po sveti maši pa v dvorani, kjer bo zanje kosilo in vse popoldne domačega razvedrila.

Poseben del tega dne je tudi že tradicionalni WALK-ATHON, katerega se bo v glavnem udeležila naša mladina (seveda pa tudi strejši niso izvzeti, kdor želi hoditi nekaj kilometrov in za svojo hojo tudi kaj nabrati za bodoči Dom počitka).

SREČANJE bivših fantov Baragovega doma je ob obletnici (letos je že enainvajseta) v septembru, tokrat na soboto 26. septembra. Poleg fantov in njih družin so na ta domači večer vabljeni tudi naši mladinci in pa cerkveni pevci.

• Nabiralne pole za WALKATHON so že par tednov na razpolago, da jih mladi poberejo in prično nabirati sponzorje. Naj bi bila tudi ta letošnja prireditev lep finančni uspeh za naš Sklad Doma počitka, obenem pa tudi moralni uspeh; naj nam da občutek, da smo člani ene narodne družine, ki mislijo na drug drugega in si pomagajo. Mladina naj ima v nas starejših lep zgled in oporo. Zato tudi Walkathon ne zavisi le od sodelujočih, ampak je na starših razložiti mladini namen in pomen sodelujočih. Čim več jih sodeluje, tem lepši je tudi uspeh, moralni in finančni.

Vso mladino vabim k sodelovanju. Posebej apeliram tudi na mladince, ki se zbirajo po naših društvih. Tolkokrat se udeležujejo pri splošnih avstralskih karitativnih akcijah. Kot del slovenske verske skupnosti naj bi se pridružili enkrat na leto naši skupni akciji za ostarele — Walkathonu.

Podrobnosti o Walkathonu bodo objavljene pravočasno na mestu. Pričetek hoje bo okrog ene ure kot že vsako leto. Vsi udeleženci bodo dobili malico pred odhodom, enako okrepijo po vrnitvi. Zopet bomo razdelili tudi nekaj nagrad, da je veselje sodelovanja večje in da pokažemo sodelujočim zaslužen priznanje.

• Večerno mašo bomo imeli na prvi petek v septembru (4. septembra), dalje na praznik Marijinega rojstva (torek 8. septembra) in pa na torek 15. septembra, ko obhajamo praznik Žalostne Matere božje. Vabljeni!

Rojakom v **Wodongi** sporočam, da bo tam slovenska maša v septembru zopet na četrto nedeljo namesto na tretjo, ko imamo v Melbournu Dan ostarelih in Walkathon. Torej **na nedeljo 27. septembra**. Ob petih popoldne v cerkvi Srca Jezusovega.

• Žal nam spet ni prizanešeno s smrtnimi poročili.

V Wodongi je v nedeljo 26. julija nenadoma umrl rojak **PETER PERIČ**: Na njegovom domu ga je zadela srčna kap. Pogrebna maša je bila v sredo 29. julija v cerkvi Srca Jezusovega, kjer imamo vsak drugi mesec slovensko mašo. Sledil je pogreb na tamkajšnje livadno

pokopališče, kjer bo čakal vstajenja.

Podrobnih podatkov o pokojnem še nimam. V kolikor mi je znano, so Peričevi pred odhodom v Avstralijo živeli v Ljubljani. Tu zapušča ženo Jožefino ter otroke Johna, Valentino (por. Koroschetz) in Danu (por. Palla), devet vnukov ter šest pravnukov.

V soboto 25. julija je v bolnišnici v West Footscrayu izdihnil **LUDVIK OMAHEN**, nova žrtev rakove bolezni med nami. Doma je bil iz Št. Vida pri Stični na Dolenjskem in je dočkal 62 let starosti. V Avstralijo je prišel iz Nemčije pred 27-imi leti. Zadnjih osem let je živel v St. Albansu, kjer zapušča ženo (nemškega rodu) in tri odrasle sinove. Pokopan je bil v sredo 29. julija.

V bolnišnici v Box Hillu pa je previden s svetimi zakramenti v sredo 29. julija končal svojo zemsko pot **FRANC NOVINEC**. Pred nekaj tedni je bil operiran na želodcu, pa se po operaciji ni več zavedel. Pogreb je bil v ponedeljak 3. avgusta na pokopališče v Templestowe, kamor so ga spremili po njegovi lastni želji in želji soproge Joyce le njegovi najbližji in pa najožji prijatelji.

Pokojni Franc je bil rojen v Ljubljani 16. januarja 1921. Po vojni je iz Neaplja emigriral v Avstralijo, kamor je prišel 13. novembra 1949. Vsa leta je preživel v Melbournu, kjer je vršil poklic komercialnega risarja. Žal je zadnja leta poleg poklicnega dela nehal uveljavljati svoj umetniški slikarski talent, a nekatera njegova dela so prave umetnine. Bil je tudi talentiran glasbenik in je igral več instrumentov. Ob pričetku melbournškega društva je precej sodeloval zlasti kot glavni dekorater prahranske dvorane za slovenska družabna srečanja, v poznejših letih pa se je nekako zagrenjeno umaknil. Živel je v Mitchamu.

Vsem sorodnikom naših pokojnih, tukaj in v domovini, naše globoko sožalje. Rajne priporočam v iskreno molitev.

Tudi naša skupina narodnih noš z banderi in zastavo je med ostalimi, ki jih je ujel fotograf ob melbournski stolnici po ekumenskem bogoslužju za usuznjene narode (26. julija)

izpod

Triglava

ŽELEZNA MAŠA je pa še vse več kot nova maša, četudi je res, da brez nove maše tudi železne ne bi bilo. Vsekakor jo dočaka malo duhovnikov. Letos pa Slovenci le imamo železomašnika in sicer na Koroškem. Upokojeni župnik ALOJZIJ VAUTI je najstarejši duhovnik celovške škofije — rojen je bil leta 1886 v župniji Sv. Mihael pri Pliberku in ima torej 94 let. Dne 16. julija 1911 je bil posvečen v duhovnika in je nato nad šestdeset let pastiroval v Selah na Koroškem. Šele pred dvema letoma je stopil v pokoj in ostal v domači župniji. Prav tam je letos 19. julija med svojimi dolgoletnimi ovčicami slovesno praznoval sedemdesetletnico duhovništva. K železnemu jubileju našega zaslužnega koroškega duhovnika tudi avstralske čestitke!

KLUB starih goriških študentov je postavil že precej spomenikov in vzdal dokaj spominskih plošč, da imena znamenitih mož ne bodo pozabljena pri bodočih generacijah. Tokrat je s kulturno skupnostjo ajdovske občine poskrbel za spominsko ploščo, ki so jo odkrili na samostanski cerkvi v Vipavskem križu. Je v čast znamenitemu rojaku iz 17. stoletja, pridigarju in piscu, kapucinu Janezu Svetokriškemu. Spominska svečanost je bila 4. junija. Obljubljeno je tudi, da bodo v samostanu uredili posebno spominsko sobo.

POROČILO iz Maribora ve povedati o redkem hrošču, ki ga je našel letos Matjaž Jež. Živalca je iz družine krešičev in ima v narodopisju latinsko ime:

Odocanthe melanuro. Po podatkih iz knjige Carla Brancsika iz leta 1871, torej pred 110 leti, ki piše o hroščih Štajerske, je ta redki hrošč živel samo v Negovskem jezeru. Toda biologi so ga v naslednjih desetletjih zaman iskali: do letošnjega odkritja Matjaža Ježa niso našli niti enega primera.

ENA NAJSTAREJŠIH slovenskih folklornih skupin je skupina iz Cirkovcev: avgusta bo slavila svojo petdesetletnico, ustanovil pa jo je leta 1931 v okviru prosvetnega društva kmet, gostilničar in samorastni pisec Vinko Korže. Za zlati jubilej hočejo pripraviti veliko slavnost in povabiti v Cirkovce zlasti folklorne skupine iz drugih krajev.

RUDNIKI v Sloveniji so lansko leto krili le 84 odstotkov potreb, zato vse izgleda, da bo premoga v domovini manjkalo vedno več in več. Problem je tudi v tem, da velenjski lignit, ki predstavlja 75 odstotkov slovenske produkcije premoga, ni ravno najprimernejši za širšo uporabo in za vsako industrijo.

STOLETNICO rojstva dr. Antona Breznika, enega najboljših poznavcev slovenskega jezika, obhajamo letos. Dr. Breznik je bil rojen 26. junija 1881 "pri Pekletu" v Ihanu, umrl pa je v Ljubljani 26. marca 1944, kamor so ga kot ravnatelja šentviških Škofovih zavodov pregnali Nemci. Bil je poleg jezikoslovnega znanstvenika tudi goreč duhovnik.

Dr. Breznik je poznal podrobno vse slovenske slovarje ter je njih pomembnosti in vrednosti odkrival od vseh strani ter iz njih bogatil današnjo slovenščino. Njegov Pravopis iz leta 1920 je temelj za nove obširne povojne Pravopise. Njegova dela na jezikovnem polju so mu prinesla članstvo v mnogih znanstvenih društvih vse do dopisnega članstva Slovenske akademije znanosti in umetnosti.

Ob stoletnici rojstva je Inštitut za slovenski jezik pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti priredil posebno razstavo v Prešernovi dvorani SAZU. Razstava je pokazala Breznikovo stvariteljsko delavnico: 110 njegovih knjig in razprav, člankov, ocen, poročil in za-

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 861 7694

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Imam v vseh večjih mestih Evrope in Amerike ne samo poslovne ampak tudi prijateljske zveze.

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

piskov — skupno 2074 strani — ter deset del s 3077 stranmi, ki jih je izdal v sodelovanju z drugimi znanstveniki. Dodani so ji bili njegovi razni študijski zapisi in povzetki, paberki iz literature ter njegova korespondenca o leksikalnih vprašanjih. Razstavljene so bile tudi vse križem popisane dr. Breznikove knjige. Samo v Pleteršnikovem slovarju iz njegove knjižnice je okrog 17.000 Breznikovih znanstvenih pripomb.

TU V AVSTRALIJI se pritožujemo nad dvigi plač naših politikov. Pa je vse vsaj javna zadeva, zasebne in javne kritike po časopisih ter televizijskih programih je še preveč. In na vse to sem se spomnil, ko sem nedavno bral poročilo, ki je pod roko prišlo iz Ljubljane. Govori namreč o nedavni zaplembi Tribune, lista ljubljanskih študentov. A oblasti je niso zaplenile zaradi kakih neumnih člankov ali ideoloških odkmov od predpisane enosmerne poti, ampak zaradi objavljene fotokopije izkazila o neki mesečni pokojnini v znesku 90.000 dinarjev. Ta čedna vsota bi — spremenjena v konvertibilno valuto — znesla okoli 3.000 dolarjev, morda celo kaj več. Po Ljubljani šušljajo, da je prejemnica pokojnine — tovarišica Pepca Kardeljeva. Vsekakor je že moralo biti vredno zapleniti Tribune zaradi objavljene fotokopije izkazila...

ZA ODPRAVO posledic potresa v Črni gori mora republika Slovenija letos prispevati 460 milijonov dinarjev — 16,45 % celotne vsote, ki so jo dolžne dati v ta namen jugoslovanske republike in pokrajini. To vsoto bodo v Sloveniji zbrali z zadolžitvijo za 300 milijonov pri temeljnih bankah, 160 milijonov pa bodo zagotovili iz "sredstev solidarnosti v republiki".

PRALNI STROJI, ki jih dolgo časa v Sloveniji ni bilo mogoče kupiti, so se spet pojavili po trgovinah. Dobilni pa so nove cene, ki so ponekod kar 135 odstotkov višje od prejšnjih cen. A poročilo dodaja, da bodo tudi te cene očitno v kratkem še poskočile...

TRINAJSTI mladinski pevski festival v Celju je letos privabil nad 4000 pevcev iz 28 zborov z raznih krajev Jugoslavije. Poleg njih pa so nastopili tudi mladi pevci Nemčije, Avstrije, Anglije, Bolgarije, Finske, Madžarske, Poljske in Sovjetske zveze.

PESNIK Anton Aškerc je bil rojen na Globokem, večino svojih mladih let pa je preživel na Senožetih pri Rimskih Toplicah. Na domu v Senožetih zdaj gospodari pesnikov nečak. Laška občina je zdaj sprejela sklep, da bi Aškercov dom odkupili, njegovim sorodnikom pa zgradili novo hišo. Domačija je precej zapuščenca in bo njena obnova trajala predvidoma dve leti.

KOROŠKI SLOVENC, četudi so manjšina, ki jim je Avstrija le nenaklonjena mačeha, imajo danes vrsto katališko usmerjenih organizacij, zvez, kulturnih ustanov... Najstrejša med vsemi je seveda Družba sv. Mohorja s svojo tiskarno in knjigarno ter mrežo kulturnega udejstvovanja. Lahko rečemo: kar koli je danes veliko in pomembno za slovenski narod na Koroškem —

Mohorjevi družbi gre zasluga. Omeniti moramo še Kršćansko kulturno zvezo, Narodni svet koroških Slovencev, Slovenski informacijski center, dvojezični otroški vrtec... Zlasti velikega pomena pa je Zvezna gimnazija za Slovence v Celovcu, ki jo danes obiskuje 537 dijakinj in dijakov. Od teh jih biva 264 v Mohorjevih domovih. Mohorjeva družba načrtuje novi dijaški dom, ki naj bi stal poleg slovenske gimnazije.

"NAŠA POMLAD 81" je naslov prireditvi, ki je bila 9. junija v Novi Gorici in na kateri so nastopili najboljši otroški in mladinski zbori. Za to sklepno revijo so jih izbrali na občinskih tekmovanjih. Peto je osem zborov: otroški zbori šol iz Šempetra, Kanala, Ajdovščine, Sečovelj, zbor glasbene šole iz Postojne, mladinska zborov novogoriške in ajdovske osnovne šole ter dekliski pevski zbor gimnazije iz Ajdovščine.

BLAD pa je imel v svoji Festivalni dvorani 12. junija sklepni del šestega tekmovanja pihalnih orkestrrov Slovenije. Nastopilo je šestnajst orkestrrov, ki jih je žirija na prvem izbirnem delu tekmovanja izbrala za najboljše.

TOLIKO LET po vojni — kdo bi se nadejal, da so na njivi še mine! Partljičevi v Spodnji Počehovi pri Mariboru so pri oranju naleteli na pehotno mino. Seveda so poklicali strokovnjake, ki so preiskali tudi okolico najdene mine, da ne bi prišlo do kake nesreče. Minodetektor je na presenečenje ljudi, ki so na njivi delali vsa leta po vojni, zasledil še štirinajst takih min.

Priporočam se Slovcem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsākovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

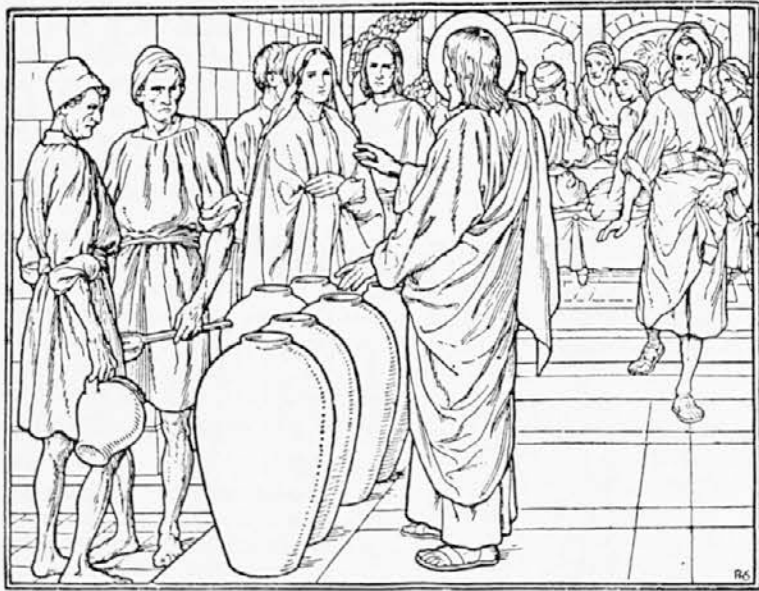
Rojak VOJKO VOJK

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,
Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY). Tel. (06) 772 102

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

NIČ IZREDNEGA — IN VENDAR IZREDNO . . .

VELIKO je bilo zadnji čas povsod po Avstraliji govora in branja ter poročanja o londonski kraljevski poroki, kateri je domala ves svet sledil preko televizorja. Tako so tudi ~~meni~~ ob pripravljanju teh dveh srednjih strani običajno misli pri svatbi — v Kani Galilejski. Sleherni kristjan pozna to ime iz svetopisemskega opisovanja Jezusovega življenja in tudi zgodbe — vsaj upam — še ni pozabil. Tu ima priliko, da si jo osveži.

Ko otroke pri verouku tipam, koliko imajo že verske podlage, navadno vprašam, kaj je bil Jezusov prvi čudež. S tem pa sprožim veliko ugibanje... "Mrtvega je obudil," pove najbolj korajžen med učenci. Ko odkimam, se že oglasi drugi: "Slepega je ozdravil, da je spet videl!" — "Ne! Hromi je shodil na Jezusovo besedo," ga skuša popraviti tretji. Za prvi čudež pač vsakdo pričakuje nekaj zares izrednega, vsekakor rešitev nekoga smrti ali vsaj hude hibe. In vendar: nič takega ni bilo pri Jezusu. Začudenje berem iz otroških obrazov, ko povem: Jezusov prvi čudež je bil

na svatbi v Kani Galilejski. Spremenil je vodo v vino, da je razveselil svate ter rešil ženina zadrege in sramote, ker je zmanjkalo vina.

Saj se res čudno, skoraj banalno sliši, da je bil prav ta čudež spremenjenja vode v vino prvi v dolgi vrsti, ki so dokazovali Jezusovo božanstvo in poslanstvo v dobi treh let Njegovega javnega delovanja.

Kot vidimo, je storil ta prvi čudež na priprošnjo svoje Matere Marije, ki je bila tudi gost na svatbi v Kani. Ona je prva — prav po materinsko — opazila zadrego poročnega para. Jezus je njeno prošnjo najprej zavrnil, da "njegova ura še ni prišla". Marija pa je čutila, da jo bo uslišal in je naročila strežajem, naj poslušno store vse, kar bo naročil. Res je ukazal napolniti šest kamnitih vrčev z vodo ter začeti točiti. In točili so na veliko začudenje — najboljšo vino....

Jezus je s tem svojim prvim javnim čudežem pokazal, kako za Boga ni nič malenkostnega v našem življenju. Vse, tudi navidezne malenkosti,

Božja beseda

Evangelij: Jezusov prvi čudež

Tisti čas je bila svatba v Kani galilejski in Jezusova mati je bila tam. Povani pa so bili na svatbo tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je to pošlo, reče Jezusu njegova mati: "Vina nimajo." Jezus odgovori: "Kaj je meni in tebi, žena? Moja ura še ni prišla." Njegova mati reče strežnikom: "Kar koli vam poreče, rinite!" Stalo pa je tam po šegi judovskega očiščevanja šest kamnitih vrčev, ki so držali po dve ali tri mere. Jezus reče strežnikom: "Napolnite vrče z vodo." Nato jim reče: "Zajemite zdaj in nesite starešini." In nesli so. Ko je pa starešini vzel vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je, strežniki, ki so bili vodo zajeli, pa so vedeli — pokliče ženina in mu reče: "Vsak človek daje najprej dobro vino in, ko se napijejo, tedaj slabše. Ti pa si dobro vino do zdaj prihranil." Tako je v Kani galilejski storil Jezus prvi čudež in razodel svoje veličastvo — in njegovi učenci so verovali vanj. Zato je šel v Kafarnaum in z njim njegova mati, njegovi bratje in njegovi učenci, in so tam ostali nekaj dni. Jan 2, 1—12.

posledice zaradi premajhne zaloge vina, če bi ne bilo Jezusa in njegove božje moči.

Zanimivo je vprašanje, zakaj je ravno na svatbi Jezus storil svoj prvi čudež? Svatba je izpolnitev želja in hrepenenja dveh mladih in ljubečih se ljudi; z njo je potrjena neločljiva vez dveh src, ki sta se našli in se združili za vedno. Zato je svatba bolj kot kar koli drugega lepa primera za zvezo med Bogom in človekom. Že v stari zavezi imenuje Bog vez med sabo in izvoljenim ljudstvom zakon, nezvestobo ljudstva pa prešuštvo. V Odršeniku Jezusu Kristusu se je ta poroka — če smem tako reči — med Bogom in človeštvom končno veljavno izvršila. Tu lahko iščemo začetek božjega kraljestva, o katerem je Jezus tolikokrat govoril.

Bistvo čudeža v Kani Galilejski je bilo spremenjenje vode v najboljše vino. Kaj nam to ne kaže zgovorno, kako Bog v svojem kraljestvu spremeni človeka, da more postati njegov vredni del? Kar je "čudovito ustvaril, še čudoviteje prenovil" dvigne v nadnaravo, izpopolni, olepša, obdari s svojo milostjo. Beseda iz Razodetja "Glej, vse naredim novo," se tako rekoč neprestano uresničuje na človeku v božjem kraljestvu.

Toda dodati moramo, da se vse to dogaja na tihem, brez hrupa. Tudi v Kani Galilejski je bilo spremenjenje vode v vino tako enostavno in brez zunanjega bleska. Le Jezusove besede: "Napolnite vrče z vodo! — Zajemite zdaj in nesite starešini!..." Niti kretnje, ki bi napovedovala čudež. Cel besede, ki bi dala sklepati na čudežno spremenjenje, ni iz Gospodovih ust. Prav kakor je Jezus kasneje povedal farizejem, ki so spraševali, kdaj pride božje kraljestvo: "Božje kraljestvo ne pride tako, da vzbuja pozornost..." (Lk 17,20). Posamezna duša večkrat sama ne ve za spremembo v sebi, tako tiho in tajno postaja svetjša, popolnejša, bolj zraščena v Boga in manj navezana na ta svet... Pogoji pa je le eden: da skuša res sodelovati z božjo milostjo, da se trudi živeti po božji volji.

Več Gospod od nas ne zahteva, kakor tudi za svoj prvi javni čudež od strežnikov ni zahteval nič izrednega, le skromno poslušnost: napolniti vrče z vodo in jo nesti starešini ter gostom. Žal moramo priznati, da nam prav poslušnosti včasih tako zelo manjka...

prav vse ima svoj namen in pomen. Vse nas more voditi k Bogu, da le vršimo Njegovo sveto voljo.

Kako drugače jemljemo malenkosti mi zemljani! Ali nam nič ne pomenijo, ali pa jim pripisujemo tako izredno važnost, da je zaradi njih vredno prepira.

Nekje sem bral o zakonskem paru v Denverju, Colorado (ZDA), kjer zakonca dolgih 21 let nista med sabo govorila. Vzrok je bil v tem, da je bila žena ravno pri pranju in še ni imela pripravljenega kosila, ko se je mož vrnil lačen od dela. Prišlo je do spora, ki je prinesel za posledico nenavadno — 21-letno molčanje. Nekaj podobnega se je po istem poročilu zgodilo tudi v Los Angelesu. Tam je ženin ob poroki pozabil prinesiti nevesti obljubljeno darilo. Ta se je maščevala s tem, da je bila besedica "Da!" pri poroki edina v prvih devetih letih njunega zakona....

Zaradi malenkosti se zakonci prepirajo, zaradi malenkosti se marsikateri zakon tudi razbije. Morda bi tudi zakon v naši evangeljski Kani čutil

izpod

sydneyjskih stolpov

KRSTI

Daniel Mark Mravljak, Fairfield. — Oče Jeffrey Mark Barnes, mati Olga Mravljak. Botrovala sta Ignac in Marija Gjura. — Sv. Rafael, Merrylands, 18. julija 1981.

Gregory Michael Pirnar, Dapto. — Oče Anton ml., mati Marie r. Inamo. Botrovala sta Robert in Janet Chincharella. — Dapto, 24. julija 1981.

Jožef Širec, Cabramatta. — Oče Jože, mati Irena r. Šerbak. Botrovala sta Peter in Ivica Krope. — Sv. Rafael, Merrylands, 25. julija 1981.

Martin Sušnik, Merrylands. — Oče Andrej, mati Miriam r. Jeza. Krščeval je novorojenčkov stric p. Bernardin dr. Sušnik OFM med našo nedeljsko službo božjo 2. avgusta. Boter je Stanko Sušnik, katerega je pri krstu zastopala s. Miriam Horvat.

POROKA

Jože Širec, krščen v stolni župniji v Mariboru, in **Irena Šerbak**, krščena v župniji Žetale, oba stanujoča v Cabramatti. Priči sta bila Alojz Moge in Franc Koderman. — Sv. Rafael, Merrylands, 25. julija 1981.

SLUŽBE BOŽJE pri Sv. Rafaelu: vsako soboto ob sedmi uri zvečer — vigilna maša, ki velja za nedeljsko. Ob nedeljah je služba božja ob 9:30 dopoldan. Spoved morete opraviti pol ure pred pričetkom službe božje.

WOLLONGONG ima slovensko mašo na drugo nedeljo v mesecu: 13. septembra. Je ob petih popoldan v Vila Maria kapeli. Ker so tokrat šolske počitnice, nimamo pred mašo običajnega slovenskega pouka. — Naslednja maša bo 11. oktobra ob isti uri in na istem kraju, od treh dalje pa spet slovenska šola.

CANBERRA: slovenska služba božja na tretjo nedeljo v mesecu (St. Bede's, vogal Hicks & Nuyts Sts., Red Hill.) Datumi: 16. avgusta, 20. septembra, 18. oktobra. Vselej ob šestih zvečer (dokler je v Sydneyu en sam slovenski duhovnik, drugače ni mogoče.)

NEWCASTLE: slovenska služba božja vselej na peto nedeljo v mesecu, kadar jo mesec ima. Torej: 30. avgusta. V naši običajni cerkvi Srca Jezusovega, Hamilton.

BRISBANE pride na vrsto za slovensko službo božjo na četrto nedeljo v oktobru (25. oktobra). Bo kot običajno v St. Mary's, South Brisbane, ob šestih zvečer. Pred mašo prilika za zakrament sprave.

Fr. Valerian Jenko O.F.M.,

St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160 (Vhod v duhovniško
pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160, Tel.: 682 5478

WALKATHON bomo imeli letos zopet na četrto nedeljo v avgustu — 23. avgusta. Pričetek po nedeljski službi božji. Doprinos bo za **gradbeni fond dvorane**. Starše naprošam, naj spodbudijo mladino, da bo sodelovala. Pa tudi sponzorirajte jih, da bodo imeli več veselja in tudi več poguma še druge poprositi za sponzorstvo.

40-HOUR FAMINE je letos prinesel sklado za lačne lepo vsoto \$810.00. Zahvala Henryju Stariha, ki je prevzel organizacijo te akcije in hvala vsem, ki ste na en ali drugi način sodelovali. Henry bo tudi poskrbel, da bo denar čim prej odposlan na pristojno mesto. Ta dobrodela zadeva postaja vedno bolj znana in je že kar tradicionalna pri mnogih skupnostih, z vedno lepšim sodelovanjem in vedno večjim uspehom.

Dne 17. julija je v bolnišnici v Parramatti umrl rojak **STANKO TUŠAR**. Pogrebna maša je bila v farni cerkvi sv. Pavla, Winston Hills (torek 21. julija), pokopan pa je bil na livadnem pokopališču "Castle Brook", Rouse Hill. Stanko je živel v Enfieldu in v Canley Vale, po poklicu pa je bil točaj. Rojen je bil 16. januarja 1922 v Cernem v družini Blaža in Antonije Tušar. Leta 1950 je prišel v Avstralijo in se dve leti kasneje v Leichhardt poročil z Margarito Cuco. Poleg nje zapušča zdaj hčerke Antonietto por. Zappa, Marianno por. Scott, in Fatimo (18 let) ter sina Stanislava (23 let). Vsem naše sožalje!

V petek 31. julija je v bolnišnici v Blacktownu umrl **ALOJZI KOVAČIČ**. Rojen je bil 18. novembra 1936 v Dobrem polju pri Ilirski Bistrici v družini Jožeta in Marije r. Gombač. V Avstralijo je prišel leta 1959 na ladji "Sydney". Poročil se je naslednje leto v Granville ter dobil za življenjsko družico Julijo Bedič. Zaposlen je bil pri E.P.T. v Marayongu. Zadnji dve leti ni bil več zdrav ter je moral večkrat v bolnišnico. Med boleznijo je večkrat prejel svete zakramente, tako sveto obhajilo kot sveto maziljenje. Pripravili so ga za vdani odhod v večnost.

Pogrebno mašo smo imeli pri Sv. Rafaelu v sredo 5. avgusta, nato smo spremenili njegove zemske ostanke na slovenski del pokopališča Rookwood. Ženi Juliji ter sinovoma Alojzu (19 let) ter Rudiju (18 let) iskreno sožalje. Pokojnika ne pozabimo v svojih molitvah.

Dne 21. julija malo po šesti uri zvečer je šla štirinajstletna **MIRIAM PAVLINA ULE** v Liverpoolu preko Hume avtoceste k bližnjemu kemistu po zdravila. Četudi je uporabljala prehod za pešce, jo je podrl brezvestni šofer in odbrzel s pozorišča nesreče ne da bi se ustavil. Kljub zdravniški pomoči je dekle v temkajšnji bolnišnici podlegla poškodbam.

Miriam Pavlina je bila rojena 27. januarja 1967 v San Bernardo, Santiago, Čile. Bila je četrta hčerka — najmlajši otrok Antona in Julijane r. Mikuletič. Oče je po rodu iz Lipsenja pri Cerknici, mama iz Velike Bukovice pri Ilirski Bistrici. Poročila sta se v Trstu pred emigracijo v Čile (leta 1954). V Avstralijo so se preselili leta 1972 in se ustavili v Sydneyu. Najprej so živeli v Annandale, zdaj v Liverpoolu. Prestali pa so precej hudega. Kmalu po prihodu si je namreč oče Anton v nesreči poškodoval hrbtenico ter je postal stalno nesposoben za delo. Potem je pri delu poškodbo na roki utrpela tudi mati.

Miriam zapušča poleg staršev sestro Branko por. Herera, Violeto, ki obiskuje zadnje leto srednje šole v Liverpoolu in pa Ano Marijo, ki je učenka risarskega oddelka tehnične šole v Granville. Miriam je obiskovala tretje leto srednje šole, hodila pa je tudi na sobotni pouk slovenščine v Bankstown, ki je v okviru državnega šolskega sistema. Bila je vseskozi marljiva učenka. Zelo je bila sposobna zlasti v šivanju, saj je bila izbrana, da zastopa svojo šolo na posebnem vsešolskem šivalnem tečaju. Veselila se je tega uspeha, žal pa ji je prerana in nenadna smrt preprečila udeležbo.

K pogrebu smo se zbrali v slovenski cerkvi sv. Rafaela v torek 28. julija, odkoder je po končani maši zadušnici sledil sprevod na pokopališče v Liverpool.

Ker je Uletova družina zaradi dolgoletne bolezni v

finančnih težavah, so velikodušno priskočili rojaki, da bodo krili pogrebne stroške. Podjetje Funerals of Distinction v Fairfieldu je obljubilo pogreb za minimalno ceno in še za to dovolilo daljši rok odplačila. Naj se v imenu preizkušane družine zahvalim vsem, ki ste ali ki boste prispevali s svojim darom. Težko prizadeti družini in sorodnikom naše iskreno sožalje ob nenadni izgubi.

PRI POKOJNIH v zadnji številki je tiskarski škrat (tudi jaz ga omenjam v kramljanju na notranji strani sprednjih platnic. — Ur.) spremenil letnico rojstva pokojnega Milana Hreščaka. Zamenjal je številki in iz 1904 naredil 1940. Sicer je iz nadaljnega poročila o pokojnem jasno razvidno, da gre za pomoto. Omenjamo to v toliko, da letnico lahko vsak sam popravi, če MISLI morda shranjuje.

P. VALERIJAN

Odprto pismo

vodstvu slovenskih radijskih oddaj na 4EB

V SREDO 15. julija letos je bilo med drugimi obvestili na slovenski radijski oddaji v Brisbanu tudi tole: "V nedeljo 19. julija ob eni uri popoldan bo občni zbor društva 'Planinka'. — Po demokratičnem pravilu ter zakonu lahko člani na tem občnem zboru vržejo vsako nepravilnost, katera je do sedaj ovirala delo in večanje preden si lahko izvoljen, je naravnost kriminalen. Če je v interesu društva, se bodo takšne in slične nepravilnosti morale odstraniti. Po sedanjih pravilih manjka samo še ena stvar, namreč, **da morajo vsi pred volitvami k spovedi**. Tudi to je možno, če boste dali enim preveč oblasti. Torej 19. julija ob enih popoldan pridite v čim večjem številu!"

Slišal sem že več pritožb, da slovenske oddaje, na 4EB skoro ob vsaki priliki žalijo posamezne rojake naše brisbanske skupnosti. Moj nasvet je bil: **pišite vodstvu radijske postaje**, če ne zaležejo pisma vodstvu slovenske oddaje! Tokrat pa je šel napovedovalec tako daleč, da je

pri norčavem napadu žalil verska čustva radijskih poslušavcev.

Z ozirom na "Planinko" in njen občni zbor se napovedovalec sklicuje na "demokratična pravila". Rad bi vedel, po kakšnih "demokratičnih pravilih" pa si dovoljuje to svojo neokusno predrznost? Slovenske radijske oddaje imajo namen, da rojake združujejo ter pospešujejo edinost. Brisbanske oddaje očitno ne služijo tem interesom, ampak zlorabljajo tako važno sredstvo obveščanja, kot je etnični radio, za razdvajanje in neslogo. Kako dolgo bodo morali brisbanski rojaki še poslušati take in podobne neslanosti na svojih oddajah?

Od vodstva slovenskega sporeda bi želel pojasnilo, kdo je naročil obvestilo o imenovanem občnem zboru. Če se bo nadaljevalo po tej liniji, potem je bolje, da brisbanski rojaki pozabijo na slovensko radijsko oddajo ter zaprejo svoje sprejemnike. Menim pa, da bi nekaj ducatov pretestnih pisem na vodstvo 4EB hitro naučilo slovenskega napovedovalca, kje so meje dostojnosti.

P. Valerijan Jenko

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU:

\$18.- Peter Bizjan; \$10.- Jože Vah, Antonija Sabadin, Mirko Cuderman, Marta Kobe; \$8.- Marjan Rome; \$5.- Tone Tukšar, Helena Breg, Jože Balžič, Ana Rener, Zora Kirn, Marija Gregorič, Peter Zorzut, Maks Brunčič, Ivan Žic, A. Luksetič, Ludvik Bunderla, Jože Plevnik, Margaret Hatežič; \$4.- Ivan Troha, Milka Gombač; \$3.- Marija Tinta, Ivan Bracar; \$2.- Bogomir Jesenko, Maria Oginski, Ana Šutej; \$1.- Pavel Sedmak, Mimi Randjelovič, Stanko Fatur.

NAŠIM POSINOVLJENIM
MISIJONARJEM,
TOGO, AFRIKA:

\$50.- N.N. (Melbourne); \$30.- Mirko Cuderman; \$4.- Stanko Fatur (za lačne).

SKLAD ZA VIETNAMSKE
BEGUNCE:

\$5.- Ivanka Študent (za lačne).

ZA BARAGOV POSTOPEK:

\$50.- N.N. (Melbourne).

Dobrotnikom Bog povrni!

KNJIGE!

KNJIGE!

KNJIGE!

POLEG KNJIG, ki so našteje na sprednji notranji strani platnic, ima uprava MISLI na razpolago tudi te knjige:

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW. Obsežno knjigo 321 strani velikega formata je v angleščini napisal slovenski duhovnik v ZDA Vladimir Kozina. Živo opisuje potek komunistične revolucije v naši domovini, ki jo je preživljal kot mlad študent in mu je ubila starše ter dva brata. Cena \$9.-.

F. GRIVŠKI:

V O Z

N I

K I

POVEST

(23)

Zunaj so se medtem zbrali pevci, katerim je župnik zjutraj namignil. Urezali so veselo pesem; povabili so jih v vežo in dobro postregli. Vsa hiša se je zavila v židano voljo, le materi Marički so ob spominu na Gregorja parkrat pritekale solze iz oči.

Duhovna gospoda sta se poslovila še pred avemarijo. «Si zadovoljna, Tilka?» je pred pragom vprašal župnik.

«Sem! Samo eno željo imam!»

«Na dan ž njo!»

«Rada bi videla, da bi me poročili v romarski cerkvi sredi polja.»

Ker župnik ni ugovarjal, so želji takoj ugodili. Mati in sin sta se še v kuhinji pomenila o podrobnostih. Medtem so pevci peli in nekateri celo prešerno vriskali.

«Pa jim ti reci, naj ne vriskajo radi očeta! Lepo, lepo ga pozdravi, popazi na reveža in mu sporoči, da ga pridemo vsi obiskat po poroki!»

Župnik je sprejel očeta gvardijana v župnišču, kjer je prenočil. Pevcem je razlagal Petrov Janez svoj načrt za poročni dan. «Z vozovi se popeljemo kakor včasih!» Pod noč so vstali in peli po klancu, zavriskal pa ni nihče, da bi ne žalil matere. •

Zadnje tedne je šlo, kakor namazano: pod kolnico je žagal mizar, v kamri je šivala mojškra, po hiši so belili zidarji, v kuhinji je pomagala Erna. Po prvih oklicih so vaščani na široko razpravljali in ženske na drobno opravljale. Po drugih oklicih so pomilovali samo Gregorja. Ko so pa slišali tretje oklice, so se docela sprijaznili z novico. Spomin na vozničke je oživel. Kar jih je še ostalo, so pripravljali vozove, da bi po stari navadi peljali svate in pevce v cerkev.

Sv. Jurij je prijahal na iskrem konju. Kar čez noč se je napejalo popje na mladju. Niko je delal od jutra do noči v vinogradu, kakor bi se sploh ne menil za dogodke v hiši.

«Da ne bom v napotje!» se je opravičeval. Tilka je pa

brž spoznala, da ga nekaj teži. Izmuznila se je iz hiše in mu nesla južino. Položila mu je roko na ramo in sunkoma vrgla vprašanje:

«Kaj ti je, Niko?»

Začudeno jo je pogledal in se pošalil: «Saj veš, da sva pred odločilnim korakom!» Dekle se ni pustilo pregovoriti. Vrtala je z besedo, kakor bi hotela izvedeti skrivnost.

«Vem, kaj premišljaš!» je vzdihnila, Niko je molčal. «Polir ti ne gre iz spomina, kajne?»

«Nikar ne obujaj starih spominov!» je prosil fant. Videti je bilo, da je Tilka zadela na pravo struno. «Ker si že omenila polirja, pa bodi!» Bistro ji je pogledal v oči. «Ti vest kaj očita?»

Tilka je povabila glavo in izmaknila pogled. «Da ne bo skrivnosti med nama, ti povem kakor pri spovedi: Prevaril me je, pokvaril pa ne!»

«Dovolj!» je odsekal. «Petrov Janez mi je vse opisal. Nikdar več te ne bom vprašal o tem!» Hvaležno ga je pogledala, pospravila posodo in vstala.

«Že greš?»

«Polno dela je doma.»

«Nimaš znabiti tudi ti vprašanja?»

Zasukala se je v breg z jerbasom pod pazduho. V soncu so ji zalesketale solzne oči.

«Le vprašaj, Tilka!»

«Globoko je vzdihnila in se ozrla.

«Kdo je oni večer udaril polirja?»

«Jaz ne!» je dejal odločno.

«Zakaj so te pa zaprli!»

«V preiskovalnem zaporu sem bil tri mesece. Dokazov niso imeli, pa so me izpustili.»

«Zakaj se nisi vrnil domov?»

«Sram me je bilo. Pisal sem tvojemu bratu, ki me je dobro poznal in vedno razumel. Za hlapca me je vzel v samostan. Več let sem služil, molil in delal. Ni bila velika moja plača, toda vso sem si prihranil.»

«Zakaj mi to pripoveduješ?»

«Ker si me vprašala in pa — — — da bi mi kdo ne očital, da sem prišel k hiši praznih rok!»

Zadelo jo je v živo. «Kar je polir klevetal radi Elze, je laž! Verjameš, Tilka?»

«Da! Petrov Janez mi je vse povedal in v pismu sem brala.»

«Sedaj sva se sama izpovedala, jutri naju bo pa župnik. Mi daš odvezo?»

«In ti meni?»

Objela sta se in lahko jima je bilo pri srcu, kakor da bi se obema odvalil težak kamen. Odhitela je po stezi na brežino. Z vrha ga je pozdravila z roko in on ji je odzdravil. Udaril je s krampom in zažvižgal. Tilka pa je pela med zelenimi grmiči in ptički so peli z njo. Pomladni veter je razpršil zadnje oblake na nebu in jasno sonce se je uprlo v zelene brežine.

Poročni dan je bil veder in jasen. «Gajžlana bratov-

HVALIMO GOSPODA. Zbirka ljudskih cerkvenih pesmi v obliki molitvenika. 527 pesmi z notami, z dodatkom molitev. Cena \$5,- — Ista pesmarica v skrajšani obliki je na razpolago za \$2,-.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ. Spisal Frank Bükvič, izdala Slovenska kulturna akcija v Argentini. Cena \$6,-.

NAŠ IN MOJ ČAS. Zbirka studij etičnih in kulturnih vprašanj izpod peresa našega filozofa Vinka Brumna, ki živi v Argentini. Izdala Slovenska kulturna akcija. Strani 376. Cena vezani knjigi \$13,- nevezani \$10,-.

PERO IN ČAS. Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977, na 529 straneh. Izdala založba Tabor. Cena \$15,-.

Če knjige naročite po pošti, poštšina v ceni ni vključena.

Kraška ohcet: Ženin in nevesta pozdravljata zbrane svate.

Naš kažipot

Kadar nepreviden alpinist po svoji krivdi zdrkne v prepad ali se zapleza in potegne s seboj še svojo navezo, tedaj je pri reševanju teh plezavcev možno kaj različno reševanje: plačani vodnik se bo zadovoljil s tem, da bo od daleč dajal navodila tem, ki so obtičali v steni, kako naj se rešijo, vodnik s srcem pa se bo spustil k zašlim in bo skušal kot prvi v navezi pripeljati nesrečneže iz težkega položaja.

Na podoben način je Bog nas ljudi izpeljal iz zaplezane smeri. Postal je eden od nas, spustil se je do nas in nase vzel našo nesrečo. Privzel si je telo, da bi mogel na lastni koži občutiti našo bedo. Izbral si je revščino, delo, bolečino, lakoto in žejo, da bi lažje razumel našo revščino in nam pomagal. Celó umreti je hotel, da bi mogel občutiti smrtno stisko in dvome pred odhodom.

To njegovo ravnanje je kažipot

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in brave MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

ščina» je po dolgih letih spet okrasila vozove s prvim zelenjem. Posedli so na vozove in sipali bonbone med otroke, ki so se v gručah zaiganjali po tleh in pobirali sladka zrna v prahu.

Niko je sedel pri očetu gvardijanu. Na drugem vozu se je peljala nevesta, vsa vesela in nežna sredi tovarišic. Na zadnje voze so se naložili svatje in pevc, ki so jo veselo rezali v rosnem jutru. Petrov Janez je vozil dekleta in se šalil z njimi, da ga je Erna parkrat ošvrknila z očmi.

Vse je pelo in vriskalo, le gvardijan in Niko sta se zaupljivo pogovarjala.

«Kako je z očetom?»

Gvardijan si je pogladil dolgo brado.

«Ne bo več dolgo! Ko sem se posiovil od njega, je jokal kakor otrok. Z menoj je silil. Na Fortunatov grob bi šel rad. Z zvijačo sem ga pregovoril in mu obljubil, da pridem ponj z vozovi. Začel je mahati z rokami in poganjati, kakor bi vozil. Zadnje dni nam je parkrat ušel k vodnjaku. Komaj smo ga iztrgali in prisilili v sobico. Mrežo nad obodom je pretrgal in z rokami silil na dno. Naročil sem, naj še bolj skrbno pazijo nanj. Skrbi me, ker noče jesti, češ da je Ludvik zastrupil jedi. Pa materi o tem nič ne govori!»

Niko je zamišljen poslušal.

«Kaj pa ti, kislica!» so klicali na vozu. «Saj si že spovedan, kaj siliš v patra?»

Zasmejal se je, da bi pokazal dobro voljo.

V cerkvi je mežnar Luka nataknil za okna in oltarje zelenih vej. Pevci so peli na koru kakor za stavo, oče gvardijan je govoril počasi, tehtno, s poudarkom in vezal misli v pristrčno željo in očetovski nauk. Med mašo je obhajal ženina in nevesto ter lepo število svatov. Za slovo so klicali Nikota na kor. Pred Materjo božjo, ki se je svetila v svečah, je zapel najlepšo pesem, ki jo je izbrala Tilka. Ravno tisto, ko nekdan na šmarni dan.

Priporočili so se varstvu božjemu in posedli po vozovih. V vasi se jim je pridružil župnik, ki je nabral celo vrsto smešnih in resnih, da so ure tekle bliskovito. Mati Marička je sedela pri Nikotu. Tiha zadovoljnost in jedka skrb sta ji risali v obraz. Rada bi šla s svati k očetu, pa so jo pregovorili, ker se je preveč utrudila s pripravami.

Tilka se je preoblekla in naložila v zavoj prigrizek za očeta. Sredi popoldneva sta se vzdignila ženin in nevesta. Pevci so zapeli in stari Jurij je zunaj prižgal možnar. Z gvardijanom sta se odpeljala na postajo. Gostje so ostali in se do noči neprisiljeno zabavali. Ko je odzvonilo v čast sv. Florijanu, so se dobre volje razšli po vasi.

(Konec prihodnjic)

VAŠI OTROCI . . .

Khalil Gibran

Vaši otroci niso vaši otroci.

Vaši otroci so sinovi in hčere klica Življenja k Življenju.

Po vas prihajajo, a ne iz vas.

Cprav so z vami, niso vaša lastnina.

Vi jim lahko darujete svojo ljubezen, toda ne morete jim dati svojih misli, kajti oni imajo svojo misel.

Vi lahko sprejmete njihova telesa, toda ne morete sprejeti njihovih duš, kajti njihove duše že prebivajo v hiši jutrišnjega dne, ki je vi niti v svojih sanjah ne morete obiskati.

Vi se lahko prisilite, da boste takšni kot oni, toda ne poskušajte, da bi oni ravnali kot vi.

Kajti življenje ne teče nazaj in se ne ustavlja ob tem, kar je bilo včeraj.

Podobni ste lokom, iz katerih so kot žive puščice izstreljeni vaši otroci.

Lokostrellec gleda cilj na poti neskončnosti in on vam posreduje svojo moč, da bi njegove puščice letele hitro in daleč.

Naj bi napetost v vas, ki jo daje Lokostrelčeva roka, rodila veselje; kajti tako kot on ljubi puščico v letu, ljubl tudi lok, ki miruje.

nam: spustiti se k ljudem, zlasti k tistim, ki potrebujejo človeka, ki spe pod mostovi in za cestami, ki jih nihče nikdar ne vpraša, kako jim gre, ki so kakor rojeni za življenje v senci. Vživeti se vanje. Iti mednje. Pogovoriti se z njimi.

Potem pa seveda pomagati. Kjerkoli in kolikor je največ mogoče. Ta pomoč ljudem ima sto in sto različnih oblik. Lahko je že v tem, da nismo drugim v nadlego, da smo obzirni pri zapiranju vrat in navijanju radia, da jih ne nadlegujemo z neprimernimi vprašanji in ne govorimo samo o sebi. Lahko je ta pomoč v tem, da posvetimo vse svoje življenje drugim, bodisi v misijonih ali v nerazvitih deželah, bodisi po bolnicah in sirotišnicah ali kje drugje. Med obema tema dvema skrajnostima je cel razpon drugih oblik službe ljudem.

To torej je glavno: služiti drugim, delati svet lepši, imeti odprto srce, plemeniti svoj prostor in čas. To je Kristusov duh, brez tega ni krščanstva. Egoizem in zapiranje vase, iskanje samo svojih koristi in ugodnosti ali celó škodovanje drugemu na kakršenkoli način — vse to je naravnost proti Kristusovemu duhu.

Še nekaj je treba posebej poudariti: krščanstvo ni Rdeči križ. Se pravi: kristjanova pot do bratov in sester vodi preko Boga. Ko bi hoteli služiti drugim, ne da bi pri tem iskali navdihov in moči pri Bogu, bi ne bili kristjani.

Res je, da se kaže naša ljubezen do Boga po tem, koliko smo sposobni ljubiti brata, res pa je tudi, da nam je zapovedana oboja ljubezen: do Boga in do bližnjega. Ni ene brez druge, vsaj za kristjana je ni. Svetniki so bili največji človekoljubi prav zato, ker so bili obenem največji bogoljubi.

Žal ADELIDA spet ni odjeknila s svojimi odmevi, četudi ni urednikova želja, da bi adelidske novice postale — dvomesečne. Razen seveda, če res ni kaj poročati . . .

HAMERJEV

poslovilni večer

K SLIKI: G. Dick Hamer s soprogo je v sredini. Skrajni osebi na obeh straneh sta viktorijski minister za etnične zadeve g. Jeff Kennett in njegova soproga.

NA POBUDO g. Jeffa Kennett-a, ministra za etnične zadeve, je bila prirejena slavnostna poslovlitev etnike Viktorije od g. Dicka Hamerja. Zbrali so se v ponedeljek 27. julija zvečer v polno zasedeni mestni dvorani Camberwell-a, da se poslovijo od dosedanjega predsednika viktorijske vlade, ki se je v juniju odločil, da zapusti politično delovanje.

Gospod Hamer je v svojem dvajsetletnem delu kot parlamentarec in zadnjih devet let kot predsednik vlade mnogo storil v korist novonaseljencev. V zadnjem desetletju je zaživel več ustanov kot poprej, nova dobrodelna društva, izboljšanje poučevanja etničnih jezikov v etničnih in državnih šolah, organizirano tolmačenje po bolnicah in uradih, da omenimo le nekaj sprememb na boljše. Seveda so si morali naseljenci sami prizadevati za doseg svojih namenov, vendar so pod vlado Dicka Hamerja naleteli na boljše razumevanje in včasih prejeli tudi finančno podporo.

G. Hamer je bil prvi minister za emigracijo v Viktoriji. Ko je postal predsednik vlade je dotedanji oddelek za etnične zadeve povišal na stopnjo ministrstva. Njegova zasluga je, da je izdal in uveljavil mnogo predpisov ter navodil za izboljšanje gospodarskega, socialnega in pravnega položaja novonaseljencev.

Lahko se torej reče, da je bilo zadnje desetletje dobro. Ni bilo težko dobiti zaposlitev, nizka inflacija, leta dobrega življenjskega štandarda. Sedaj pa vstopamo v dobo, ko se po svetu in pri nas položaj zaostrojuje z nujno prilagoditvijo gospodarsko-socialnim spremembam, ki so pogojene z vsestranskim in hitrim razvojem in vrsto novih problemov, s katerimi se moramo spoprijeti.

Gospod Hamer je bil politična osebnost, ki si je sam izbral svojo pot. Priljubljen pri večini, je bil deležen kritike opozicije, zadnje čase še od dela liberalne stranke. Kot človek pa je vedno užival splošno spoštovanje, med drugimi tudi nas etnikov, neglede na politično opredelitev.

Za organizacijo prireditve je bil sestavljen odbor iz svetovalcev in predstavnikov etničnih skupin. Glede na velikost dvorane je bilo število gostov omejeno. Da se omogoči čim večji pristop, je bilo sklenjeno, da se ne povabi drugih ministrov, parlamentarcev ali konzulatov. Odločeno je bilo tudi, da vsak povabljenec plača vstopnino, z izjemo g. Hamerja ter njegove soproge. Po plačanih stroških večera, se je preostali znesek porabil za nakup spominskega darila.

Ob prihodu je bil g. Hamer navdušeno pozdravljen. Prišel je v spremstvu žene in g. Kennett-a. Spremljal ga je še češki dudar s koračnico. Po himni in zdravici so pričeli s strežbo večerje in pijače. Za razvedrilo sta skrbeli avstrijska plesna skupina in italijanski tenor ob spremljavi klavirja.

Potem je g. Kennett v kratkem nagovoru predstavil g. Hamerja. V svojem poslovilnem govoru je g. Hamer poudaril doprinos novonaseljencev avstralski družbi in želel srečo v delu ter napredku složne Avstralije.

Nato mu je g. Borg izročil darilo vseh navzočih, kip "delavca", delo grškega naseljenca, ki sta ga gospod in gospa Hamer z zahvalo sprejela. Pravtako v spomin knfigo s podpisi vseh gostov.

Nastop španske in argentinske plesne skupine je poživil razpoloženje vseh.

Slavljenca sta šla med omizja in se rokovala z gosti. Čas je hitro mineval in nista uspela spregovoriti z vsemi. Bil je preko šeststo gostov, ki so se po zaključku večera ob enajstih zadovoljni vračali domov.

O prireditvi naj bo povedano, da je to bila prva reprezentativna prireditev vse etnike. Potekala je v veselem in sproščenem razpoloženju z najmanjšimi formalnostimi.

Pri prvi mizi sta bila slavljenca g. Dick Hamer z ženo, g. Jeff Kennett — minister za etnične zadeve z ženo, g. Borg z ženo in g. Valmorbida z ženo. Pri drugi mizi so

bili g. Wood — bivši minister za etnične zadeve z ženo, g. Giniifer — "shadow" minister za etnične zadeve z ženo, ga. Aleksandra Ceferin z možem in g. Lancucki z ženo.

Pri ostalih treh mizah so sedeli etnični predstavniki, svetovalci in uradništvo ministrstva, ki so sodelovali v pripravah.

Širom dvorane so bila pomešana omizja z več kot trideset različnih narodnosti. Bilo je videti tudi nekaj narodnih noš.

Slovenci so bili dobro zastopani. Bilo jih je okoli petdeset, zbranih pri petih mizah, nekaj od organizacij, nekaj pa posameznikov, ki so znani na področju svojega udejstvovanja in po slovenskem poreklu. Povedati je, da se nekaj zaslužnih posameznikov ni moglo udeležiti večera iz raznih zadržkov.

Gostje so posedli po mizah: ga. M. Bosnič (učiteljica-CSL) z možem, gdč J. Ceferin (podipl. študentka-STAV), g. M. Ceferin (izvrš. uradnik), g. P. Florenini (arhitekt) z ženo, ga. S. Potočnik (zastopnica staršev -

CSL) z možem in ga. R. Zorzut-Favier (slikarka) z možem.

Ga. D. Gelt (učiteljica-STAV) z možem, ga. M. Oppelt (knjižničarka-SRCCV, Kew), g. M. Oppelt (državni uradnik), g. S. Špacapan z ženo in g. B. Žele (preds. športne zveze) z ženo.

G. F. Likar (preds. Jadrana, Diggers Rest) z ženo in odborniki, g. I. Iskra z ženo, g. R. Iskra z ženo, g. J. Kutin z ženo in g. A. Poklar z ženo.

G. P. Mandelj (preds. Melbourne, Eltham) z ženo in odborniki, g. Gril z ženo, g. I. Sluga z ženo in g. M. Peršič (urednik glasila) z ženo.

G. V. Sluga (preds. Planice, Springvale) z ženo in odborniki, g. Z. Abram z ženo, g. M. Cimerman z ženo, ga. M. Lenarčič (urednica glasila) z možem in materjo in ga. E. Rizmal (učiteljica-STAV in napovedovalka pri etničnem radiu) z možem.

Prireditve so filmali in odlomke pokazali naslednji večer na etnični televiziji.

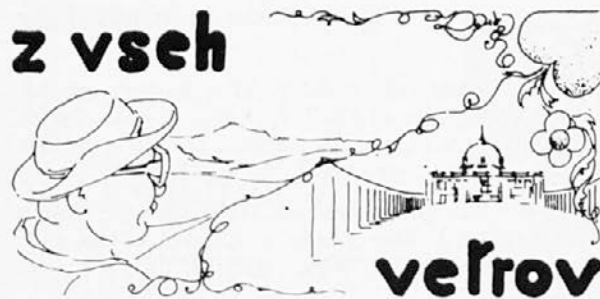
A.L.C.

KOLIKOR HOČEMO SAMI BITI SREDIŠČE, SMO KRIVIČNI DO KRISTUSA (Jean Daniélou).

Pri ladji, letalu in avtu moramo paziti na težišče. Če je to slabo preračunano, je nesreča. Tako je tudi s človeštvom: mnogi posamezniki hočejo biti težišče, skupnost pa doživi polom. Če v krogu, kjer živim, postavljam sebe za središče, okoli katerega se mora vse vrteti, rušim ravnotežje. Težišče sveta je Bog, še posebej pa Kristus, Bog in človek, v katerem se združuje Stvarnik s stvarjo... Kaj pa težišče mojega življenja? Kristus ali jaz?

z vseh

vešrov

VATIKANSKO poluradno glasilo "L'Osservatore Romano" je letos v juliju praznovalo visoki julij: 120-letnico obstoja. V četrtekovi jubilejni izdaji, 2. julija, se je njegov glavni urednik Valerio Volpini spomnil plodovite preteklosti in poudaril glavne mejnike dolgega življenja. Začetnika sta bila časnikarja Nicola Zanchini in Giuseppe Bastia, ki sta z dovoljenjem papeža Pija IX. 1. julija 1861 izdala prvo številko tega časopisa. Do danes je izšlo nič manj kot 36,732 števil in "L'Osservatore Romano" je bil vsa ta dolga desetletja vedno "zvest Gospodov glas".

ZNANA italijanska družinska revija "Famiglia Cristiana" pa praznuje letos svoj zlati jubilej: petdesetletnico obstoja. Pod vodstvom redovnikov pavlincev se je v tem času razvila v veliko in uspešno podjetje: je prva revija v Italiji po številu naklade (1,3 milijona) in četrta v Evropi. Podjetje poleg tega izdaja še osem časopisov, ima svojo radijsko postajo in tudi televizijski oddajnik. Pavlinci so se v vsej svoji redovni skromnosti izkazali kot strokovno izredno uglašeni. Petdeset jih deluje pri tem tedniku-jubilantu v najrazličnejših službah, pa kljub izrednim uspehom menijo, da bi se dalo še marsikaj izboljšati, tako v uredništvu kot v upravi.

NOBELOVI NAGRAJENCI iz raznih dežel sveta, triinpetdeset po številu, so pozvali vlade in ljudi dobre volje, naj se z vsemi razpoložljivimi sredstvi borijo zoper lakoto, nerazvitost dežel in naraščajočo oboroževalno tekmo med državami. Opozorili so, da na svetu sleherni dan zaradi lakote, podhranjenosti ali pomanjkanja zdravstvene oskrbe umre od 50 do 80 tisoč ljudi. Bogate države sveta namenijo vsako leto sto milijard dolarjev za različne znanstvene raziskave, a le pet odstotkov te visoke vsote porabijo za boj proti lakoti in raznim

kužnim boleznim. Več kot polovico tega denarja gre za jedrske raziskave.

"POROKA STOLETJA", kot so novinarji poimenovali poroko angleškega prestolonaslednika Charlesa in Lady Diane Spencer, je imela tudi ekumenski pomen. Med čestitkami so bile tudi papeževe z zagotovitvijo, da bo za njuno zakonsko srečo in božji blagoslov v visoki službi molil. Udeležil pa se je poroke tudi westminterski nadškof kardinal Hume — kar se je zgodilo prvič v zgodovini anglikanske Cerkve. Med poročnimi obredi je tudi kardinal zmolil molitev za srečo novoporočencev.

IZ ZADNJEGA misijonskega letopisa je razvidno, da živi zdaj v Afriki 57 milijonov katoličanov, število pa se tudi iz leta v leto veča. V zadnjih desetih letih se je število afriških katoličanov dvignilo od 7,5 % na 12,4%. Samo v lanskem letu (1980) je število katoličanov na črnem kontinentu naraslo za 1,800.000.

Ta porast je vsekakor svetla točka afriškega razvoja in upati smemo, da bo prinesla tudi svoje sadove.

PROCES italijanskih sodnih oblasti proti atentatorju na papeža je končan. Mladi turški terorist Ali Agca je bil obsojen na dosmrtno ječo (to pomeni v praksi dvajset let) in deset let zapora za manjše prestopke.

Celoten proces je javnost presenetil in komentatorji po italijanskih časopisih so zatrjevali, da bi moral državni tožilec nekoliko globlje raziskati okoliščine, v katerih je bil atentat izveden, mednarodne zveze, ki jih je imel terorist... "Obsojena je bila ubijalska roka, nekaznovan pa je ostal tisti, ki jo je sukal," so pisali časopisi.

RES HUDO PREGREŠKO je storil ruski menih Rafael Ogorodnikov: na sodišče je šel prositi, da bi smel nesti obhajilo svojemu bratu v zaporu. Tudi brat je v božji službi, obsojen pa je bil zato, ker je brez uradnega dovoljenja ustanovil semenišče. Če je menih Rafael sploh dobil sodno dovoljenje za obisk brata z Najsvetejšim, poročilo ne pove. Pač pa ga je ta njegova gorečnost, da se je sploh upal prositi, stala precej: njegov pravoslavni škof metropolit Ivan iz Pskova, ga je zaradi tega izgnal iz svoje škofije.

Takile primeri zgovorno kažejo, kako je ruska pravoslavna Cerkve pod popolnim vplivom komunističnega režima. Ivan bi verjetno ne postal metropolit, če bi ne bil do skrajnosti vdan rdečim oblastem...

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

VATIKAN, o katerega bogastvu in cvetočem "businessu" vedo nekateri toliko povedati in pisati, je objavil zaskrbljujoče finančno poročilo za zadnje finančno leto. Prejšnji obračun (za leto 1979) je pokazal 1.4 milijona ameriške valute (17 milijonov v italijanskih lirah) deficita, sedanji pa kaže, da je presežek izdatkov nad dohodki za zadnje leto še občutno narastel: kar 31 milijonov lir ga je . . .

Vzrok ni le v zvišanju stroškov, tako administracije Cerkve kot vzdrževanja mogočne cerkve sv. Petra in drugih starodavnih stavb ter zlasti muzejev, ampak tudi v padcu vrednosti italijanske valute. Večina vaticanških izdatkov je namreč v lirah, to pa je naravno v zvezi z italijansko inflacijo, ki ni majhna.

Dvodnevni razgovori sveta petnajstnice kardinalov so v juliju razpravljali o perečem finančnem vprašanju, ki zahteva povoljno rešitev za uspešno poslovanje središča krščanstva.

O ZANIMIVI NAJDBI nam ve povedati poročilo iz Mikulčic na Moravskem. Tam so našli v enem izmed grobov iz devetega stoletja pozlačeno srebrno platnico za bogoslužno knjigo (evangelijarij). Grob je v bližini ostankov stolnice nadškofa sv. Metoda, brata sv. Cirila. Najditelji sklepajo, da je bila to oltarna knjiga sv. Metoda.

Sliko te zanimive platnice je objavil tudi vatikanski dnevnik, ko je v letošnjem maju poročal o liturgiji vzhodnega obreda v baziliki Marije Snežne v Rimu.

LAKOTA po svetu je v prvi vrsti posledica napačne uporabe in razdelitve zaloga hrane, ne pa prevelikega števila prebivalstva. O tem je nedavno razpravljala pododbor OZN v New Yorku, ki se trudi za mednarodno sodelovanje na tem področju. Čeprav se po svetu vedno bolj krepi zavest o potrebnosti boja zoper lakoto, obstajajo še vedno privilegirane dežele, kjer ljudje potrošijo skoraj toliko za shujševalne kure kot za prehrano. Mnogi ljudje porabijo več denarja za hrano hišnih živali kot pa milijoni revežev za najnujnejšo preskrbo svojih otrok.

Pododbor OZN je sklenil, da bo drugo leto 16. avgusta prvič "svetovni prehrabeni dan", ki naj presiti del sveta spomni na ta grozljiva dejstva.

ZANIMIVA POROČILA prihajajo iz Kitajske o tamkajšnjih katoličanih, ki so se kljub silnemu preganjanju in uničenju vsake zunanje Cerkvene organizacije ohranili. Včasih je kitajska katoliška Cerkev štela 134 škofij, pred štiridesetimi leti pa so bili vsi misijonarji izgnani ali pa pobiti. Kljub štirim desetletjem pa so ostala močna tajna krščanska žarišča, zlasti tam, kjer žive duhovniki domačini kot običajni poljski delavci in po dolgih letih zaporov.

Kitajski duhovniki v Hongkongu, ki so dobili dovoljenje za obisk svojcev na Kitajskem, so se po teh običajih vrnili vsi utrujeni. Kamor koli so prišli, so jih namreč prosili za tajne maše sredi noči, kjer se je zbralo na

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejam davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,

J. M. THAME,

E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

stotine kristjanov k spovedi in obhajilu. Na svojih poteh so srečavali kitajske duhovnike, ki so jokali od ganotja, ko so po dvajsetih in se več letih spet mogli opraviti spoved. Naleteli so tudi na odpadle kristjane in duhovnike, ki se zdaj iskreno vračajo v Cerkev. Domačini pa so jim pripovedovali tudi pretresljive zgodbe o smrtnih mučenjih zaradi zvestobe do vere. Kraje mučeništva imajo danes kristjani za svetišča.

To je torej živa kitajska Cerkev — pa je komunizem mislil, da jo je popolnoma uničil za vedno. In prav tega zagona žal manjka Cerkvi v svobodnem svetu, kjer lagodnost uničuje duha in kristjani ne znajo ceniti, kaj imajo....

BOG JE POKLICAL k sebi svojega zvestega služabnika: **Msr. Ignacij Kunstelj** je v petek 7. avgusta umrl v Stuttgartu v Nemčiji, kjer je užival svoj zaslužen pokoj. Dolgo vrsto let je bil dušni pastir Slovencev v Angliji ter tudi narodni direktor slovenskih izseljencev. Pokojnik je bil rojen leta 1908 na Vrhniki. Župnikoval je na Rakitni do svojega odhoda iz domovine leta 1945. Vsem, ki so se z njim kdaj koleni srečali, bo ostal v najlepšem spominu kot vzor plemenitega človeka in gorečega duhovnika, ki je moč za svoje delo vedno črpal iz žive vere in trdnega zaupanja v Boga. Bog mu bodi Plačnik za vse, kar je v življenju dobrega storil!

KOTIČEK

POŠTA

naših mladih

DRAGI OTROCI!

Pred leti sem med svojo tipkarijo v MISLIH omenil, kako je eden učencev med mojim poukom slovenščine gladko odkimal z glavo, da bi brez kruha ne bilo prav nič težko na svetu. Ko sem ga vprašal, kaj bi jedel namesto njega, pa mi je tako fletno odgovoril: "Cake!..." Kolač bi bil res boljši kot kruh...

Ta fantek je danes že dorastel in postaven fant — **KARLO SILVESTER BOLE**. Kar prehitro je zrastel, pravita mama in ata. Na njuno veselje pa je še navezan na dom in ko je letos potoval s prijateljem po Ameriki in Evropi, je svoje domače najbolj pogrešal.

Karlo je bil rojen leta 1956 v Geelongu, Victoria. Šolo je začel v domači župniji Svete Družine, kjer imamo vsaki mesec slovensko mašo. Kmalu mi je začel tudi ministrirati in skoraj sem upal, da bo dobil željo postati duhovnik. To se sicer ni zgodilo, ostal pa je pošten kristjan in to je tudi veliko. Karlo se je po končanih študijah na St. Joseph's College vpisal na Deakin University. Po štirih letih resnega dela je 30. maja 1979 dobil diplomu: Bachelor of Engineering with Honour. Takoj je dobil tudi zaposlitev pri Telecom, kjer znajo ceniti njegovo vestnost.

Slovenščino Karlo kar dobro obvlada in mu lahko samo čestitamo. Udejstvuje pa se v prostem času zlasti v avstralskem nogometu (igra za East Belmont) in pa v kegljanju. Je kapetan kegljaškega moštva "Governers", ki si je nabralo že lepo število trofej.

Tako smo iz več razlogov lahko vsi ponosni nanj, ne le Boletova družina.

POMLADNA

Žarek Posmejivček,
zlati nagajivček,
skočil je z neba
Lipčku do srca.

Deček se zbudil je,
urno se umil je,
mleko brž popil,
žogico dobil.

Steče na dvorišče,
družbo si poišče,
da bi se igral,
dolgčas si pregnal.

Pride kuža Tacek,
kodrast kakor bacek,
pride mucek Frk,
strašno dolgih brk.

Žogico trkljajo,
nogomet igrajo.
Kdor bo gol zabil,
bo piškot dobil.

Žarek Posmejivček,
zlati nagajivček,
jim oči slepi,
da vsak gol zbeži.

ZORA SAKSIDA

MOJ OBISK SLOVENIJE.

Šest tednov sem bila v rodni domovini mame in ata, v prelepi Sloveniji. Videla sem najlepše kraje, ki jih doslej še nisem srečala v svojem življenju. Od krajev sem si najbolj zapomnila Bled, Postojnsko jamo, Predjamski grad, Lipico, Planico, Pokljuko in Maribor. Najbolj pa mi bo ostal v spominu Šmihel nad Mozirjem, kjer sem bila na novi maši p. Bernarda Goličnika. Nikdar še nisem videla toliko lepega kot pri tej slovesnosti.

Ko se je končalo v cerkvi, smo bili povabljeni na gostijo k hiši novomašnikove družine. Nad 200 ljudi je bilo in imeli smo se zelo dobro. Bila je, kot je rekla mama, prava štajerska nova maša. Pri gostiji nas je zabaval celo šaljivec. Igral je tudi na harmoniko in nas vse povabil na skupni ples, poseben za takele prilike. Menda se mu pravi "čindara" ali tako nekako. Tudi novomašnik se ga je udeležil in p. Stanko; on je še mene povlekel v vrsto, ki se je vila pod kozolcem, čez hrib in v dolino, pa po cesti mimo hiše....

P. Stanko je rekel, da mora biti vsaj en par čevljev raztrgan na tem novomašnem plesu in da to prinese srečo vsem, ki so bili na novi maši. Meni pa so prinesli nesrečo, kajti zares sem čevlje tako strgala, da sem si morala kupiti nove.

Obisk Slovenije mi bo ostal za vedno v spominu, posebno pa novomašna slovesnost.

Novomašnika p. Bernarda sem v imenu vseh melbournskih prijateljev povabila nazaj med nas v Avstralijo. Upam, da se kmalu vrne, saj ga vsi stari znanci težko čakamo.

Lep pozdrav vsem Kotičkarjem! — Sandra Mikuš, 15 let, Springvale, Vic.

ZAHVALA

Strašno nas je prizadela tako nenadna in tragična smrt naše predrage najmlajše hčerke MIRIAM SILVANE PAVLINE. V torek 21. julija okrog osme ure zvečer so nas policaji obvestili, da je pravkar v bolnišnici v Liverpoolu podlegla poškodbam: na križišču Mannix Pde. in Hume Highway, ne daleč od doma, jo je povozil avtomobil. Teden kasneje pa so našli prijatelji, hčerkinini sošolci in mnogi celo nepoznani rojaki s cvetjem obsuli njen prerani grob na pokopališču v Liverpoolu.

Iz srca smo hvaležni vsem, ki so nam v dnevih nepopisne žalosti stali ob strani in nam lajšali bolečine ob težki izgubi nepozabne hčerke Miriam. Bog povrni zlasti vsem rojakom, članom Slovenskega društva, Triglava, in naše merrylandske slovenske verske skupnosti za izraze sožalja, za udeležbo pri pogrebu in molitve, za obiske, cvetje ter darove za kritje pogrebnih stroškov. Zahvala tudi pogrebnemu podjetju Funerals of Distinction v Fairfieldu za izredno naklonjenost, kakor tudi policijskemu osebju za urejevanje prometa od slovenske cerkve do pokopališča. Enako naša zahvala p. Valerianu za pogrebno mašo in obrede, pevovodji, organizatorji ter pevcem in pevkam mladinskega zbora za petje pri pogrebnih maši. Bog naj vsem bogato povrne!

Žalujoča družina ULE,
Warwick Farm, N.S.W.

CAIRNS, N. QLD. — Naj se enkrat oglasimo tudi mi tu gori na severu! Saj nas povezujejo ravno MISLI, kajti tu nas ni mnogo in so tudi velike razdalje od ene do druge družine. Zato pa smo bili še bolj veseli obiska izseljenskega duhovnika dr. Mikula: po veliki noči. Najprej se je ustavil v Silkwoodu, nato je priromal še v Cairns, kjer se običajno ustavi pri eni naših družin. Mi smo ga imeli čas prvič spoznati, pa nam bo srečanje ostalo v še lepšem spominu. Z njim smo se odpravili v Mareebo in Dimbulo in vsem je s svojim obiskom napravil veliko veselje. Kot sem brala v majskih MISLIH, odhaja dr. Mikula z zasluženim pokoj in se je že vrnil v svojo rodno domovino Koroško. Kar težko verjamem, da se že bliža osemdesetim, tako je še živahen in mladeniški. Vsi rojaki tukaj po severu mu želimo vse najboljše!

V junijskih MISLIH ste objavili čestitke Tržačanu

g. Jaroslavu Oppeltu. Tudi naša družina se ga dobro spominja. Ob njegovem obisku smo živeli še v Melbourneu in smo se večkrat srečali. Tudi mi mu želimo vse najboljše v osemdesetletnici!

Tu sem dobila angleško knjigo, ki zanimivo opisuje tukajšnje kraje ter življenje pred sto leti. Poslala vam jo bom za vašo knjižnico. Naši mladi bi jo morali čitati, ko ne mislijo, koliko je bilo truda, da je njim danes dobro. Morda kar predbro in tega zato ne znajo več ceniti. Pa kaj mladi: še mi smo kar pozabili v svojem obilju, kako je bilo včasih...

Lepe slovenske pozdrave vsem skupaj! — Minka Vravnik.

CAMPBELLTOWN, S.A. — Naj se po dolgem času oglasim in objavim, da sem pred kratkim spet poslal nabrane darove misijonarju p. Mihju Drevensku v Zambiji.

MELBOURNSKI ROJAKI!

Vašim otrokom v pomoč pri pouku bi bila
**THE WORLD BOOK AND CHILDCRAFT
ENCYCLOPEDIA.**

V domačem jeziku boste dobili vse informacije
ter po želji uredili nakup, če pokličete

MARCELO BOLE — tel. 306 3087,

DANILO ŠTOLFA — tel. 306 2664,

ali pa NEVO BOLE-ROEDER — tel. 306 1141.

Bi se želeli pridružiti naši prodajalni skupini?

Ste dobrodošli! Pokličite nas za dogovor!

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

ROJAKI po Avstraliji, svoje davčne obveznosti morete opraviti za ceno 20 dolarjev, ki jih celo lahko poravnate šele po prejemu davčnega povračila.

Smo strokovnjaki za razne problematske primere in tudi za zamudnike rešujemo davčna vprašanja za leta nazaj. Tajnost je zafamčena in stranke se po želji lahko poslužijo našega naslova.

BUDGET INCOME TAX

(Reg. Tax Agent: DAVID EARL & ASS. Pty. Ltd.)
538 Cleveland St., Surry Hills (Sydney), 2010, N.S.W.
Tel.: (02) 698 4826

Za sydneyse rojake sprejemamo in izvršujemo po zelo ugodnih pogojih vsakovrstno knjigovodstvo, urejamo ustanovljanje novih podjetij, registriranje patentov in zaščitnih znakov (tudi to, če stranka želi, na naš naslov). Sprejemamo poslovna telefonska sporočila in nanje odgovarjamo, prevajamo listine in dajemo razne pravne nasvete. Urejamo tudi vsakovrstne zavarovalnine (Workers' Compensation, Superannuation, Life Insurance . . .)

Zahtevajte brezobvezno po pošti opis naših poslovnih uslug!

Pišite nam (lahko v slovenskem jeziku) in vreden nasvet Vam bo dal

STEVE DIMITRIEV,
BUDGET INCOME TAX,

POŠTNI NASLOV: P.O. BOX 655, DARLINGHURST (Sydney), 2010, N.S.W.
Tel.: (02) 356 1006

jo. Kot je bilo že objavljeno v MISLIH, mi je p. Vale-rijan poslal iz Sydneya \$100.-, ostali dobrotniki pa so sledeči: A.P. \$45.-, družina Nikolaj Bric \$20.-, po \$10.-pa družina Gracijan Pirc, Alojz Golja (Newborough, Vic.), družina Danilo Kreševič in pa Marija Posavac. V glavnem je denar namenjen za lačne otroke, ki jih ima tudi Zambija veliko. Pristrčna zahvala vsem darovalcem in misijonskim dobrotnikom. Škoda, da nas ni več! Marsikdo bi si še lahko utrgal nekaj dolarjev od svojega obilja. Kot katoličani bi se morali bolj zavedati naloge, ki nam jo je vsem skupaj, ne le misijonarjem, zaupal Jezus.

Vse bralce MISLI iskreno pozdravljam! —
Alojz Poklar.

UNANDERRA, N.S.W. — Že delj časa se pripravljam, da bi spet nekaj napisal. Tu je nekaj mojih misli — morda še koga zanimajo ta vprašanja.

Nekdaj je veljal pregovor, da je imovina tvoje ogledalo — seveda če je pridobljena na pošten način. Doma pa je kar naprej odmevala fraza (prav od takrat, ko so bile prve in zadnje "svobodne" volitve, ko je volilna kroglica zaropotala v lesen zabojček): **Ne bodi materialist!** In pa: **Ne glej Amerike, saj ni vse zlato, kar se svetli!** Da vse svetlo ni zlato, nas bi res ne bilo treba učiti . . .

Izgleda, da se je ta propaganda proti "materialistom" razpasla tudi v naši novi domovini. Menda so „visoki politiki“ spoznali, kako se da človeku soliti pamet in ga oropati poštenih prihrankov. Ni se razpasla samo mreža terorja po celem svetu, cvete tudi ekonomska sabotaža,

ki preko unij navija stavke, krivdo pa meče na delavca, ki pri tem nima kaj reči. V času londonske kraljeve poroke sem bral v dnevnem časopisu, da se nekateri avstralski politiki ukvarjajo z mislijo, kako napraviti Avstralijo za republiko. Bajе tiste vrste socialistično državo, kakršnih je že toliko po svetu in "tako lepo v miru prosperirajo." Res se nekateri na vse načine mučijo, da bi čim preje svet spravili pod zvezdo diktature, kjer je človek brez slehernih pravic.

V vseh državah, kjer obstoja ta socializem, nele v naši domovini, je tako, da tvoji žulji pripadajo skupnosti, v problemih življenjskega napredka pa pripadaš sam sebi. V MISLIH sem enkrat bral, da je kmet postal gospod, ker je šel v tovarno. Ni pa bilo dodano, da je šel v tovarno zato, da si je prislužil traktor — za delo po tistih osmih urah, ki jih je naredil v tovarni. Doma vedno vpijejo, da mora biti produkcija enaka produkciji drugih držav, nihče pa ne sme vprašati, zakaj plače niso enako visoke kot po drugih državah. In tako je prišlo, da danes lahko kupiš domače izdelke v tujini: žeblice, žarnice, pralni prašek . . . In še cenejši so menda v Avstriji in Italiji, kakor pa doma. Vsi vemo, da nas je Bog ustvaril dve vrsti ljudi: tiste z grabljami in tiste z vilami. Zato eksistenca sistema na izžemanju delavca in ne na gospodarskih podvigih mora imeti slabe posledice: ni božjega blagoslova. Pa tudi to je zapisano v svetem pismu, da mnogi gledajo in ne vidijo, da poslušajo in ne razumejo, zato se ne spreobrnejo in grehi se jim ne morejo odpustiti . . . Ko sem bil leta 1975 doma na obisku, mi je eden

delovodij rekel, da je „pri njih v tovarni vse v redu in lepo, samo nihče več noče delati“ . . . Dragi rojak, ali se ti zdi to kaj čudno? Meni po vsem tem prav nič. Naša rajna stara mama je včasih rekla: Ljudje obračamo, Bog pa obrne! Tako tudi nad vsem tem “napredkom” veje božja sila.

Vsem, ki spoštujete pravico in resnico, iskren pozdrav! **Ciril Škofic.**

Soseda sosedi: “...Ne bom se spuščala v podrobnosti, saj sem vam že tako povedala več kot sem o zadevi zvedela...”

KDO BI VEDEL Povedati...

...kje v Avstraliji živi **PAVEL MANFREDA**, rojen 27. aprila 1932 v Tolminu. Od doma je odšel leta 1950, se najprej oglasil iz Brazilije, leta 1956 pa iz Avstralije, a ni poslal svojega naslova. Od takrat ni o njem nobenega sledu več, zaman so ga iskali tudi preko Rdečega križa.

Vsaka vest o njem bo hvaležno sprejeta in jo bo uredništvo **MISLI** posredovalo skrbni materi in domačim.

... Bi kdo vedel za naslov **MARGARITE BLAS**, ki živi nekje v Melbournu. Stara je okrog 23 let. Po njej poizveduje oče, ki živi v N.S.W. in hčerke že dvanajst let ni videl. Zadnje srečanje se je izjalovilo, ker je oče dobil njeno sporočilo šele tri mesece po datumu, ko ga je hčerka zaman iskala. Žal ni pustila naslova.

Angel Hrovatin iz Maribora išče in prijateljsko pozdravlja **JOŽETA GORJUP** (ali **GORUP**), s katerim sta pred leti v domovini skupaj delala. Rad bi se z njim zopet dopisoval. Jože naj bi živel nekje v Sydneyu. (Če ne gre za našega Jožeta Gorupa, ki živi v Geelongu?)

Fanka Kosmač, Konjski vrh (Luče ob Savinji) išče svojega sina **JOŽEFA KOSMAČA**. Očitno doma niso mogli razbrati naslova na pismu in zveza je pretrgana, dokler se Jožef sam spet ne oglasi. Iz zelo nepopolnega naslova bi uredništvo sklepalo, da je Jožef zadnjikrat pisal domov iz Maroochydore, Qld.

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČSZ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

Rešitev julijskih orehov.

Pozdrav se v obeh dopolnjevanjih glasi: **NOVO-MAŠNIK BOD POZDRAVLJEN!** V prvi dopolnjevanji teče od zgoraj navzdol v prvi in tretji vrsti črk, pri drugi dopolnjevanji pa v prvi in četrti vrsti črk.

Vstavljene besede prve dopolnjevanke: 1. nada; 2. odpad; 3. vroče; 4. obzir; 5. moder; 6. Afrika; 7. šlapa; 8. navada; 9. izlet; 10. Kajni; 11. Bled; 12. okno.

Vstavljene besede druge dopolnjevanke: 1. Nande; 2. oropati; 3. vodovod; 4. omizje; 5. mladenič; 6. astra; 7. šivanka; 8. nasvet; 9. Italija; 10. krojač; 11. balerina; 12. ožina.

Rešitev so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Francka Anžin in Marija Špilar, Jože Grilj, Ivanka Kropich, Vika Gajšek, Vinko Jager, Lidija Čušin, Ivanka Študent in Ivan Podlesnik. — Za nagrado je bila izžrebana **Ivanka Študent.**

Melbournski rojak, želiš v bližino Elthama? V **ST. ANDREWS** je na višini s krasnim razgledom po zmerni ceni na razpolago dvajset akrov zemlje z osem let staro zidano hišo. Hiša je prirejena za dve družini in ima dvoje stanovanj (dvosobno in enosobno). Kdor se za nakup zanima, naj se oglasi za podrobnejše informacije oz. dogovori za čas ogleda. — **LEO in MARIJA OGINSKI**, telefon 710 1393.

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo

v teh treh mesecih:

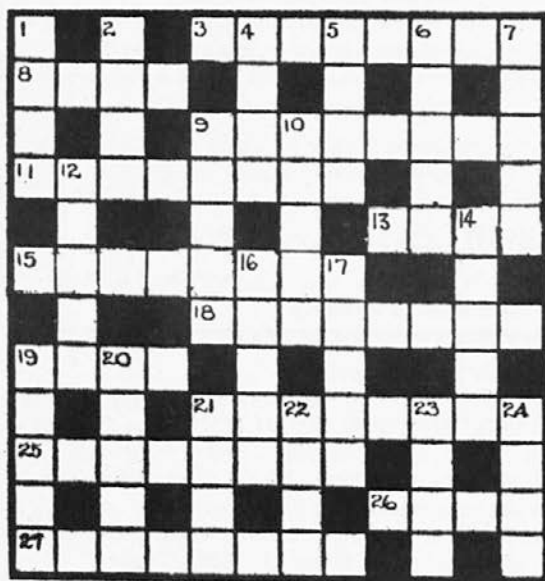
čez teden od 9 do 8 zvečer,

na sobote in nedelje od 9 do 3 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENČA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

Vodoravno: 3. prosto, neodvisno; 8. slovenska reka; 9. prebivalci pokrajine severozahodno od Beograda; 11. pristojbina za pošiljko, ki jo ne dvigneš takoj; 13. najvažnejša tekočina; 15. denarnica za bankovce; 18. ime za bojevito hudo žensko (iz grškega bajeslovja); 19. obzirnost, olika; 21. izumljeno, odkrito; 25. počasi dojema, polagoma razume; 26. nekaj, kar nas spomni na zimo; 27. olepšan, okrašen.

Navpično: 1. domača žival; 2. znak trpljenja; 4. ukaže, zapove; 5. stanuje, živi; 6. avstralski divji pes; 7. zapreka; 9. zmrzel sneg, ledena skorja (2. sklon); 10. znano žensko ime (pomanjševalnica); 12. izbrana družba (tujka); 14. vodja, glava fakultete na univerzi; 16. po njih se med seboj poznamo; 17. ena celin; 19. žaljiva beseda za nerodnega človeka; 20. ponočuje ob pitju; 21. telesni pot; 22. ljudska beseda za neumnico ali osebo slabega obnašanja; 23. ognjenik na Siciliji; 24. slovansko žensko ime.

Rešitev pošljite do 13. septembra,
ko bo žreb nagradjenca!

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE
VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

Temu se smejejo doma . . .

- Na Polikliniki v Ljubljani na hodnikih vse ure stojijo. — Verjetno zato, da pacienti ne vedo, koliko ur čakajo...
- Nekateri ljudje so tako zaposleni, da ne bodo imeli časa niti umreti. Drugi pa so še bolj: saj jim zmanjkuje časa še za življenje.
- Na posvetovanju strokovnjakov za stanovanjsko gradnjo so ugotovili, da se s sedanjimi stanarinami stanovanje v Jugoslaviji amortizira šele čez 220 let. Zanimivo: podira se pa že pred vselitvijo...
- Čuvajte se razburjenja. Svetujem vam, da ne gledate cen po izložbah...
- Nove cene mesa so, mesa pa ni. Kako to? — O novih cenah so se tako dolgo dogovarjali, da so se medtem živali dogovorile, da bodo raje umirale od starosti kot pa v klavnicah.
- Nekaterim tovarišem se je standard zvišal, medtem ko se jim je zavednost ustrezno znižala.

Polica j ustavi voznika in že jemlje iz žepa svojo beležnico: "Pa menda nimate te vaše polomljene pločevinaste škatle za avto?"

"Seveda ne," se znajde voznik, "saj bi moral sicer že zdavnaj delati šoferski izpit..."

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

MELBOURNSKI SLOVENC!

Želite moško obleko ali ženski kostim po meri,
kontinentalnega kroja, prvovrstne izdelave
in po zmerni ceni?

Izbira blaga pri nas, ali pa ga nabavite sami.
Priporočata se Vam krojača

ANTON LUDVIK in ALBERT LOGAR
222 Gertrude Street, Fitzroy;
Telefon: 41 5735

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste z **MAKSOM HARTMANOM** po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah kličite Maksovo številko doma: 850 4090

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

Ste poravnali naročnino za MISLI?

Melbournski rojaki!

Zelite morda kupiti po zmerni ceni KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma Bruna in Alme SDRAULIG (komaj miljo in pol od Slovenskega grička v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.
(nasproti postaje)
Telefon 622 1408

Vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe. Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV. izdelujemo pa tudi ZLATNINO in SREBRNINO po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje.
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.
Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko
morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

Cena potovanja MELBOURNE—BEOGRAD in nazaj od 1.072,— navzgor.
Pokličite nas za podrobnejše informacije,
ker je trenutno cela vrsta različnih cen potovanja pod različnimi pogoji.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!